

ἄμθια καὶ πορὶ χόλου καὶ τόπου τελέως ἐδίδαξε. πρὸ πάντων δὲ, ἐν τῇ μετὰ τὰ
φυσικὰ τῆς τελεωτάτης πεποικηται λόγους. αἱ γὰρ ἀρχαὶ κατὰ μὲν τῆν σημασίαν
κινῶν τῶν λέξεων, ἐν τῇ λογικῇ πραγματείᾳ δηλοῦνται. κατὰ δὲ τὰ σημαζόμενα
πράγματα, ἐν τῇ μετὰ τὰ φυσικὰ οἰκειῶς. πρῶτον δὲ ἐν τῷ τοῖς ἐμνημόνευσε γυν
ποιεῖν καὶ πάσχειν. διότι φασὶ κατὰ τῆν ποιότητα, τὸ ποιεῖν ἢ καὶ πάσχειν. ἔτι
τῶς οὖν μετὰ τῆν ποιότητα εὐθὺς προεβλήθη. κίτρι καὶ κατὰ τὸ οὐδὲν ἢ ποιεῖν, ὡς
πορὶ τὸ γλυκῆν καὶ οἰκονομῆν. καὶ κατὰ ποσότητα, ὡς τὸ ἀριθμῆν. καὶ πορὶ τὰ πορὶ
τὸ οἰκειῶς ἔχει, εἴ πορὶ τὸ ποιεῖν καὶ τὸ πάσχειν πορὶ τὸ ἢ. καλλιοῦ οὖν λέγειν, ὅτι
πορὶ τὰς τεσσαρας κατὰ τὴν οἰκειῶς ἔχει τὸ ποιεῖν ἢ πάσχειν, ὡς πορὶ τὸ ἔχειν
ἐνεργείας καὶ πάθους, ἔτι τῶς μετὰ τὰς τεσσαρας ἔτυχε λόγου. καὶ διότι καὶ τῆς ἀσα
μάρις οὐ πάσχει τὰ τῶν ἐφεξῆς γλυκῆν πάντων ἐν μόνοις θεωρουμένων τοῖς σώ
μασιν. ἀλλὰ δὲ αὐτῶν ἐμνημόνευσε, διότι καὶ ἀμασιν υφεσηκασί. ἢ ὅπου θάτερον,
ἔκτῃ καὶ θάτερον. ὡς ἀξιοῦν ἴσως μὴ δὲ ἰδίως ἀφορίζεται ἀλλοῖς κατὰ τὴν ἀλλοῦ πὸ
τὰ πορὶ τὰ τῆν ἀλλὰ. ὁ μὲν γὰρ ἀρχύτας, καὶ τὸ ἔχειν καὶ τὸ πορὶ πορὶ ταξὶ τὸ πορὶ
ἢ καὶ πάσχειν. καὶ τῆν ἀλλὰ τῶν οὐ τῶς. ἢ πορὶ τῶν ἐκινουμένων, ἐν τῷ πορὶ
ἢ τῶν πορὶ τῆν, τὸ δὲ πορὶ καὶ τὸ πάσχειν κινῶν ἢ ἢ πορὶ τῶν ἐνεργείων, φανερόν ὅτι
τό πορὶ τῶν πορὶ τῆν, ἐν τῷ πορὶ τῶν πορὶ τῆν ἢ τῶν πορὶ τῆν. σημαίνει δὲ τὸ πορὶ
ἢ, ἐνεργείαν. τὸ δὲ πάσχειν, πάθος. οὐ κατὰ τὸν χαρακτήρα τῆς ποιήσεως, γυν ἢ
ποιότητος ἢ, ἀλλὰ κατὰ τῆν ἐν τῷ πάθῳ κίνησιν. καὶ αὐτῆ ἢ, ἢ πορὶ ἀλλοῦ πορὶ
ρος ἄμθια. διό τὰ τῆν μετὰ τῶν σαφῆ παρῆκον ἢ πορὶ τῆν. τὰ δὲ παρῆκον πορὶ τῆν καὶ
γυν τῆς ἐπάγει, ὡς πορὶ τῆν ἐναντιότητα ἐπιδέχεται, τὸ πορὶ καὶ τὸ πάσχειν.
τὸ δὲ θερμαίνει καὶ τὸ ψύχειν, ἐναντιοῦν. ἕκαστον δὲ ἐν τῷ πορὶ τῆν. καὶ τὸ θερμαίνει
τῶ ψύχειν. ἕκαστον δὲ ἐν τῷ πάσχειν. ὡς πορὶ καὶ τὸ ἢ πορὶ καὶ τὸ λυ πορὶ τῆν. ἢ
γὰρ κατὰ τῆν ποιότητα ἀριθμῶνται ἐναντιώσεις, τῶ γὰρ θερμῶ τὸ ψυχρόν ἐστιν ἐναν
τιοῦν, τὰ δὲ ἐναντία τῶν ἐναντιῶν ἢ πορὶ τῆν, εἴη ἀν καὶ ἐν τῷ πορὶ τῆν ἐναντιώσεως,
ὅταν ὡς ἐνεργεία λαμβάνεται τῶν ἐναντιότητα ἐπιδέχεται γυν ἢ. ἢ δὲ ἐν τῷ
ποιεῖν, καὶ ἐν τῷ πάσχειν. ὅ γὰρ τὸ πορὶ τῆν πορὶ τῆν, γυν τῶν πάσχειν τὸ πάσχειν. καὶ τῶν ἐναντι
ῶν δὲ, τὰ μὲν ἔχει ἢ μετὰ ξύ. τὰ δὲ, οὐκ ἔχει. ὡς γὰρ ἀν αἱ ποιότητες ἔχουσιν ἢ μετὰ
ξύ, γυν τῶν καὶ ἢ κατὰ τὸ πορὶ τῆν καὶ πάσχειν ἐναντιώσεως, ἔχει ἢ μετὰ ξύ. ὡς τὸ χλι
αίνει καὶ ἐρυθραίνει. ἐπὶ δὲ τὸ χλιαρόν, μετὰ ξύ ἢ θερμῶ καὶ ψυχρῶ. ἢ τὸ ἐρυθρόν
ἢ τὸ φαιόν, λευκῶ καὶ μέλανος. ὡς δὲ αἱ ποιότητες οὐκ ἔχουσιν ἢ μετὰ ξύ, οὐτε τὰ
ἐνεργεία καὶ γυν τῶν οὐτε τὰ παθητικά. ὡς τὸ ὑγιάζειν ἢ τὸ νοσάζειν. διπλοῦς δὲ ὁ λό
γος ἐστὶ. τῶν γὰρ ποιήσεων, αἱ μὲν εἰσὶ πορὶ τῆν ἢ πορὶ τῆν ἢ πορὶ τῆν ἢ πορὶ τῆν, ὡς πορὶ
ἢ τὸ θερμαίνει. τὸ γὰρ θερμαίνει πορὶ τῆν ἢ πορὶ τῆν ἢ πορὶ τῆν. αἱ δὲ, ἀπολυτῆ, ὡς πορὶ ἢ τὸ
λεγειν. οὐκ ἐστὶ δὲ ἢ τῶν γυν τῶν πορὶ τῆν καὶ πάσχειν τὰ ἐναντία. οὐτε γὰρ μόνος, οὐτε πᾶ
σιν οὐ πάσχει γυν τῶν. οὐ δὲ γὰρ τῶν λέγειν, ἢ γὰρ φασὶ, ἢ τεκταίνονται, ὅτι μὴ δὲ γυν τῶν
πιότητα θεωρεῖται. ἀλλὰ ἐκείνοις μόνος, ὅσα κατὰ τῶν ἐνεργείων ἢ πάθους ἢ τῶν ἐναντιότητα

ἐχόντων. ἐπιδέχεται δὲ ἢ τὸ μάλλον καὶ ἢ τὸ ἴσον ἢ τὸ πῶν καὶ τὸ πᾶσιν. θερμομαίνας
γὰρ καὶ θερμομαίνας, καὶ τὰς τὰ θερμὰ ποιεῖν καὶ τὰ ψυχρὰ καὶ μάλλον καὶ ἴσον.
ὅτι τὸ ἐν αὐτῶν τῶν ποιότησι μὲν τὸ μάλλον καὶ ἢ τὸ ἴσον, καὶ τὰ κατ' αὐτὰς ποι-
όντα καὶ πᾶσιν, τὸ μάλλον ἔξει ἢ τὸ ἴσον. οὐδέ τ' οὐδέ τὸ μάλλον καὶ ἢ τὸ ἴσον αὐ-
τῶν τῶν ποιεῖν καὶ πᾶσιν ζητεῖν, ἀλλ' ἐπ' ἐκείνων, ὅσα κατὰ τὰ ἐπιδέχοντα γε-
νητὸ μάλλον καὶ ἢ τὸ ἴσον, τὸ ποιεῖν ἔχει καὶ τὸ πᾶσιν. ἐπεὶ οὐτε γὰρ αὐτὸ ἐστὶ
μάλλον καὶ ἢ τὸ ἴσον, οὐτε ἀριθμῶν. οὐτε γὰρ οὐδὲν, οὐτε τὸ ποσοῦν, ἐπιδέχεται τὸ μά-
λλον καὶ ἢ τὸ ἴσον. διαίρεσις δ' αὖ ἐκ τῶν ποιεῖν καὶ πᾶσιν, κατὰ τὴν ἐνεργείαν πολλὰ
χρῶς διαίρου μὲν, καὶ κατὰ τὴν παθητικὴν ποιότητος. περὶ δὲ τῶν κρῖναι, ἕως τὰ πρό-
τερον τῶν ἀκροατῶν ἀπέμψεν. εἰρηται δὲ, ὅτι ἢ μὲν θέσις πινός οὐσα γὰρ κρῖναι,
τῶν πρὸς τὴν ἴσην. τὸ δὲ κρῖναι πρῶτον μὲν ἀπὸ τῆς ἐνεργείας λεγόμενον, ἀλλ' ἢ κατὰ
γορίαν. οἱ τὸ ἀκρῖναι. ἐστὶν αὖ. κατὰ τὴν ἴσην. οὐδέ τίς ἐστι γὰρ τῶν αὐτῶν, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἐνε-
ργείας πρῶτον μὲν αὐτῶν καὶ τῶν κρῖναι διαίρεσιν πρὸς ἀλλήλους.
περὶ μὲν τῶν λοιπῶν βίβλων, ἔστι τὸ ποῦ, καὶ τὸ ποτε, καὶ τὸ ἔχειν, διὰ τὸ προφανῆ
εἶναι φησὶν, οὐδὲν ἄλλο περὶ αὐτῶν, ἢ ὅσα ἐκ τῆς εἰρηται. καὶ κρῖναι οὐδὲν ἄλλο ἢ τὸ
εἶναι αὐτῶν πρῶτον μὲν. ποῦ λέγεται, οἷον ἐν λυκείῳ. ποτε δὲ, οἷον χθίς. πέρυσιν.
ἔχειν δὲ, οἷον ὑποδέξασθαι. ἀπλῶς. ποροῖν δὲ καὶ διαίρεσιν πρῶτον μὲν ἔχειν ὡς πλεοναχῶς
λεγομένου πρὸς ἀλλήλους. ἀλλ' ἐπεὶ τῶν αὐτῶν ἀριστοτελεῖ κατὰ πρῶτον μὲν, κα-
λῶς αὖ ἔχει τὰ πρὸς ποροῖν καὶ ἰαμβλίχῳ περὶ αὐτῶν φιλοτεχνίου μενα κατὰ
ματῶν. τὸ δὲ ποῦ καὶ ποτε φησὶν, ὡς πρὸς τὴν εἶναι τῶν ποροῖν μὲν
μὲν αὐτῶν πρᾶγμα τῶν θεωρουμένων, ἀλλὰ τῶν ἐν ἀλλοῖς ἐπιγνομένων. γὰρ γὰρ
ποσοῦ ὑποκείμενου, καὶ τῶν ἐπ' αὐτῷ τόπου τε καὶ χρόνου, ἐπισπῶνται τὸ ποῦ
ἢ τὸ ποτε φησὶν, ὡς πρὸς τὴν εἶναι. οὐτε δὲ τὸ ποῦ ὁ τόπος ἔστιν, οὐτε
τὸ ποτε ὁ χρόνος, ἀλλὰ ποροῖν ἄλλο τὸ ποῦ καὶ χρόνου. εἴτα ἔτερον ἐν τῶν
ἄλλοις, ποῦ εἶναι λέγει τὸ ἐν τόπῳ. καὶ ποτε, τὸ ἐν χρόνῳ. ὡς σακράτης ἐν λυκείῳ
χθίς. δὲ καὶ δὲ μορφή δὲ τῶν ποροῖν, καὶ μὲν ἐπιδέχεται διαφορᾶς. ἢ τὸ μὲν, ἀόριστος
λέγει ἐν τόπῳ. οἷον ἐν τῇ πόλει. τὸ δὲ, ὡς σακράτης. οἷον ἐν τῇ ποικίλῃ, ἢ ἐν τῷ
τῆς σῶς τῷ μέρῳ. ἐπιδέχεται δὲ καὶ τὰς τῶν ποροῖν διαφορᾶς. καὶ γὰρ τὸ ἄνω καὶ τὸ
κάτω, καὶ τὸ πρὸς τὸ πῶν, καὶ τὸ πρὸς τὸ πᾶσιν, καὶ τὸ κατ' αὐτὸ, ἢ τὸ κατὰ συμβεβηκός. ἔστι γὰρ
καὶ ἕκαστον ἑκάστου, ποῦ εἶναι. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ποτε, οὐκ ἔστι χρόνος. ἀλλὰ ποροῖν
τῶν ποροῖν, τὸ ἐν χρόνῳ εἶναι λέγει ποτε. οἷον, διονύσιος πέρυσιν. ἢ τῆς. ἢ ἐνε-
ργεία. αὐτῶν μὲν τῶν ποροῖν, ἐν ᾧ ἔστι τὸ ποτε λέγεται εἶναι, οὐκ ἔστι τῆς γὰρ ποτε κα-
τηγορίας, ἀλλὰ τῆς τῶν ποροῖν. ἐπιδέχεται δὲ καὶ τὸ ποτε, τὰς κατὰ τὸν χρόνον διαφορᾶς.
τὸ μὲν γὰρ πέρυσιν, καὶ τὸν πρᾶγμα τῶν ποροῖν λέγει. τὸ δὲ τῆς, καὶ τὸ ἐν εἴδη. τὸ
δὲ ἐνεργεία, κατὰ τὸν μῆνον. τὸ δὲ ἔχειν σημαίνει, ὅταν ὑπάρχῃ τῶν ἐπι-
κτιτόντων ἢ κεραισίων τῆς οὐσίας τοῦ σώματος σινυπαρχικῶν. οὐκ ἔστι οὐκ
ἐπικτιτῶν ἢ κεραισίων τῶν ἐχόντων. τὸ γὰρ ἐν δὲ οὐκ ἔστι, ἔχειν ἢ χθίς. ἢ ὑποδέξασθαι, ἢ

χειν ὑποδημαῖα. ταῦτα δὲ ἕτερα ἢ ἔχοντες δὲ καὶ κεχωρισμένα τῆς οὐσίας αὐτῶν.
οὔτε κατ' οὐσίαν, οὔτε ὡς συμβεβηκότα αὐτῶν ἄρχονται. ὡς πορμελανία καὶ
χρυσόποττος. διαφορὰ δὲ ἐδιδραμοῖς ἔχειν, καὶ αὐτὸ μὲν οὐκ ἔχει. διὰ τὸ δὲ κατὰ
τὰς τῶν ἐχομένων διαφορὰς ἐπιδείχεται τῆν διαίρεσιν. ἢ τὰ μὲν, ἔμφυχα εἶδη, οἷον
οἰκίτης ἑβούς. τὰ δὲ, ἀψυχα, οἷον, ἰμάτια ἢ ὄπλα. διὰ τὸ δὲ κατὰ τῆν διαφο
ραὶ τῶν κατ' ἄῤῥα ἐπιδείχεται τῆν διαίρεσιν. οἷον, ἐν ψυχῇ, ἔχει φασίτας
ἐπικτητῶν ἔξῃς, ἢ ἐν σώματι, τὰ περὶ σῶμα ἐπικτητῶν. κατ' αὐτὸ μὲν ἔχειν ἢ
ἔχειται, οὐδὲ μίαν ἀνέγνω δὲ διαφορὰ. ἀλλ' ἐπεὶ καὶ πορφύριος καὶ ἀμβλίουχος ἐν
ψυχῇ ἔχειν παρὰ λαβὸν αὐτῶν ἐπικτητῶν ἔξῃς, ἐπισησοῖ αὐτῆς μὴ ποτε ποιο
τήτες ἐσὶν ἐκείνοι, καὶ ποῖα τὰ ἀπ' αὐτῶν, ὡς πορμελανίας ἐπικτητῶν με
τέχοντα σῶμα. οὐδὲ ὡς τὰ ὑποδημαῖα, οὕτως πορμελανία αἰετῆ ἐν τῇ ψυχῇ,
ἀλλὰ διαδέσσει τις ἐστὶ περὶ αὐτῆν, αἰμῶλον ἢ ἡπτόν αὐτῆν ἀνοιώσασαι. ἐκ δὲ τῶν
ἐρημῶν, λείληται ἀριῶται ἀπρῆσαι. πῶς γένηται αἰετῆ κατηγορία, ἐπισησοῖ
αὐτῶν εἶδη. τὰ γὰρ γένη, πρὸς εἶδη λέγεται. καὶ ἐδὲ ἐστὶ γένη. ὅτι δὲ γένηται αἰετῆ κατηγο
ρία, αἰετῆ ἐδὲ λωσὸν ἀριστοτέλης ἐπέω. περὶ μὲν οὖν τῶν πορμελανίας ἰκανὰ τὰ
ἐρημῶν. ἢ τοῖνυν ἐστὶ τῶν εἶδη πῶς ἔδειξάμεν, οὐκ ἐπισησοῖ ἔχει ἢ ἀπρῆ
α. καὶ γὰρ γένη τὰ ριῶται δὲ, κατὰ δὲ λέγεται τῶν ἐρημῶν. ἰσως δὲ τις ἐρεῖ, ὅτι
οὐ χρύτως λέγεται γένη ταῦτα, ὡς κατὰ πλάτωνος καὶ διαφορῶν τῶν εἶδη ἐν τῷ ἔστι
κατηγορούμενα, ἀλλ' ὅτι μάλιστα σημαίνει τὰς διαφορούσας φύσεις, καὶ ἀκλήλων κε
χωρισμένων. ὡς λέγομεν καὶ αὐτῶν ἐπισησοῖ ἐκάστην αὐτῶν εἶναι πορμελανίας ἀφω
ρισμένον, ἴσον λέγοντες πορμελανίας φύσιν τῶν ἀκλήλων κεχωρισμένων. διὸ καὶ κατηγο
ρίας ἀκλήλων ὀνομάζει. Πάλιν δὲ ἀντιλέγουσι τινες τὸ πορμελανίας τὸ πάσχον πρὸς ἀκλήλων
γεῖται, βουλομένοι εἶναι καὶ μὴ εἶναι πορμελανίας. ἀλλὰ μὴ ἰδίως τῆς κατηγορίας ὡς ὁ
ἀριστοτέλης φησὶν. Οὐκ ὀρθῶς δὲ λέγουσιν. οὐ γὰρ ἐστὶν αὐτῆς τὸ εἶναι ἐν τῇ πορμελανίας
ἀκλήλων σχέσει. οὐ γὰρ ὡς τὸ δέξιον καὶ ἀριστερόν ἐν σχέσει μόνον ὑφίστηκεν, ἀλλ' ἐστὶ καὶ
γινόμενον περὶ αὐτῶν. καθὸ τὸ μὲν, πορμελανίας ἐστὶ. τὸ δὲ, πάσχον. ἢ δὲ καὶ ὀρθῶς πρὸς
ἀκλήλων λέγεται τὸ πορμελανίας καὶ πάσχον, ἀλλ' οὐ τιτὲ τὰ κατὰ μέρος. οὐ γὰρ δὲ τὸ περὶ πα
τῆρ ἢ ἔχειν πρὸς ἑ, καὶ τὸ πορμελανίας οὐδὲ γὰρ ἡ γράμματικὴ πρὸς τὴν. ἐπεὶ ἐν ἐπι
σησοῖ αὐτῆς τὸ γένη τῶν πορμελανίας. ὅλως δὲ κατὰ πάντας μὲν ἐνεργῶντος, τὸ πορ
μελανίας λέγεται. οὐ πᾶσα δὲ ἐνεργεία πρὸς πάσχον. οὐδὲ γὰρ αἰετῶν πορμελανίας. οἷον
τὸ λέγειν ἑ ἔχειν καὶ ἀναγνώσκον, καὶ τὰ ριῶται. ὡς τε οὐκ αἰετῶν τὸ πορμελανίας πᾶ
σιν πορμελανίας. καὶ γὰρ πάσχον τὸ ἔδαφος ὑπὸ τοῦ πορμελανίας τοῦτος, ἀλλ' οὐ κατὰ τὸ
λέγεται τὸ περὶ πατῆρ πορμελανίας, ἀλλὰ κατὰ τῆν ριῶν δὲ κίνησιν. ὁμοίως δὲ ἑ τὸ ἀλ
γεῖν, ἢ μελαίνεσθαι, ἢ λευκίνασθαι κατὰ τὸ οὕτως ἔχειν. ὡς γὰρ τὸ μὲν πορμελανίας ἐνε
ργῶν πρὸς τὴν, ἕκαστον δὲ αὐτῶν ὑπὸ τὸ οἰκῶν γένη, οὕτως καὶ τὸ πορμελανίας τὸ πάσχον
καὶ πρὸς ἀλλήλων λέγεται, οὐκ ἡδὲ αἰετῶν τὰ ὑπὸ τὰ πρὸς ἑ. ἐπεὶ οὖν μὴ τε ὑπὸ
τὰ πρὸς τῆς, μὴ τε ὑπὸ τῆν τῶν ἄλλων κατηγοριῶν, ἰδίως αἰετῶν κατηγορία.

Αλλ' ἴσως ἐρῶ τις, ὅτι ἐδει κτ' ποιῆσαι τὸ πάσχειν ὑπὸ τὰ πρὸς τὴν ἀνάγκην, ὡς ποῦ
 καὶ τὰ ἐπιπέδια. τὰ δὲ καθ' ἑκάστα ποιῆσαι τὸ πάσχειν, ὑπὸ τὰ οἰκία γένη ἑκάστα. τὸ
 μὲν κτ' ἐστὶν τυχόν τ' ἐστὶν αὐτῶν, ὑπὸ τῆς οὐσίας. τὸ δὲ ἀριθμῶν τ' ἐστὶν αὐτῶν, ὑπὸ τῆς πο-
 σότητος. διότι ποσὸν ὁ λόγος κτ' ἀριθμῶν. τὸ δὲ λευκῶν κτ' μελαίνων, ὑπὸ τῆς
 ποιότητος. μή ποτε οὖν οὕτως ἔχει τὸ ποιῆσαι καὶ πάσχειν πρὸς τὰς ἄλλας κατη-
 γορίας, ὡς πρὸς οὐσίαν ἐν ἐρῶν καὶ πάθος. κτ' γὰρ κτ' τὰ πρὸς τὴν ἐπιπέδιον ἐρῶν, ὡς τὸ
 φιλοῦν. καὶ κτ' τὰς ἄλλας δὲ καὶ κατηγορίας. Αλλ' εἰ τὴν ἀνάγκην τὰ μὲν οὐκ εἰπερὶ
 ποιῆσαι καὶ πάσχειν. τὰ δὲ ἴδια, οὐκ ἀπέδειξε. Πρὸς ὁφθαλμῶν ὁ ἀμβλιχός. ὡς ἐν
 ἀφροῖς τῶν νοσησίων νομίζονται, κτ' τὰ ἴδια αὐτῶν ἐπιπέδιον. οὐ γὰρ ἀπὸ τῶν ἐπιπέ-
 διων λαμβάνει κτ' μάλλον κτ' ἢ πῶν. ἀλλὰ τὰ μὲν, ἐν τῇ ἐπιπέδιον. τὰ δὲ, ἐν τῷ πάθει-
 ῶν δὲ πρὸς οὐσίαν τὸ λέγειν, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων κατηγοριῶν τὰ ἐπιπέδια. καὶ τὸ
 μάλλον κτ' ἢ πῶν, οὐ τὰ τυχόντα ἐλαμβάνει, ἀλλὰ τὰ οἰκία ἑκάστων. καὶ ὁ μὲν
 οὐδὲν ἢ πῶν ἐδέχθη δὲ τὰ ἴδια τῶν νοσησίων πρὸς τὴν ἀνάγκην. τὸ οὖν ἐξ ἀρχῆς μάλλον ἀ-
 ληθές. ὅτι ἐπιπέδιον τῶν ὁλοσχερῶν ἐροῖς ἢ κέσθι. Αλλὰ πῶς οὐκ ἔχει τὸ ποιῆσαι κτ'
 πάσχειν ἀμφοτέρωθεν γένη τὸ ἔχειν γένους ὄντος, καὶ τὸ ἔχειν γένος ἐστὶ. τὸ γὰρ ἔχειν
 πρὸς τὸ ἔχειν ἀντιδιῶνται, ὡς ποῦ τὸ πάσχειν πρὸς τὸ ποιῆσαι. Ἡ δὲ ἐν τῷ ἔχειν
 καὶ τὸ ἔχειν πρὸς τὸ ἔχειν. ὅτι ἀν' ἔχον ληθῆναι, πάντως τὸ ἔχον μὲν ἔχει σὺν κτη-
 μῶν. οὐδέ τι μὲν οὐκ ἐν τῷ ποιῆσαι ἀπὸ τῶν πάσχειν πρὸς τὸ ποιῆσαι. κτ' γὰρ ποιῆσαι ἐστὶ
 τὸ βροῦν. κτ' πρὸς τὸ ποιῆσαι. κτ' ἔχειν. καὶ γὰρ φησὶν. Ἐοῦ δὲ γένους ἔχει πρὸς τὸ πάσχειν
 σὺν κτημῶν. ἀλλὰ μὲν, οὐδέ τὸ ἔχειν πρὸς τὸ ποιῆσαι ὡς δὲ κτ' πρὸς τὸ ἔχειν. καθ'
 ὧν γὰρ κληρονομεῖται, ὡς κτ' οὐκ ὑποδέχεται κτ' ἀπὸ τῶν, τῶν οὐ λέγεται πρὸς τὸ
 τὸ μὲν ἔχειν, πρὸς τὸ ἔχον μὲν ἀλλήλοισιν. τὸ δὲ ἔχειν, οὐκ ὅντα τὸ ἔχον, οὐ πρὸς
 ἄλλο. εἰ καλοῦσι δὲ τῶν ἀριστοτέλους, ὡς ὁλίγα φησὶν πρὸς τῶν ἐξ κατηγοριῶν. κτ'
 μήτε τῆς φύσεως αὐτῶν ἢ τῶν ἐπιπέδιον ὑπογράφωσι, μήτε φησὶ τὰς διαφορὰς διελόντι.
 καὶ τῶν αὐτῶν ὅν ὡς τῶν ἡμῶν εἰρησίου. τὸ μὲν ποῦ, φησὶ τὰς τὸ τοῦ οὐ διαφορὰς διελ-
 λῶν. τὸ δὲ ποτε, φησὶ τὰς τοῦ χρόνου. κτ' ὅτι μὲν ἑλλίπτως εἰρησίου, πρὸς ὁδὸν καὶ ὄξ-
 ῶν ἀρχὴ τὰς πρὸς αὐτῶν μακρότερον διδάσκει τὰ ἴδια. Ἐρῶν τῶν ἑκάστα ὡς ποῦ τῶν
 προτέρων πρὸς ἀλλήλους. ὡς ποῦ δὲ ἀριστοτέλους ἀπολογοῦνται λέγουτες. τὰ μὲν ἐν τῶν
 νοσησίων ἐπιπέδιον μὴ πάντως ὑπελημμένα, τῶν αὐτῶν διδάξαι δὲ ἀκριβείας. ὅσα δὲ
 ὑπελημμένα ἔφανερά τῶν, τῶν αὐτῶν φησὶ ἀπὸ φανερά εἶναι. δηλοῖ δὲ ἔφανερά λέ-
 γων διὰ τὸ φανερόν εἶναι, οὐδὲν ὑπὸ αὐτῶν λέγεται, ἢ ὅσα ἐν ἀρχῇ ἐρῶν. κτ' γὰρ φησὶ
 φησὶν ἔχειν τοθεωρίας ἑκάστου τοῦ τῶν, οἰκιστέως μὲν, τὸ ποιῆσαι. τόπου δὲ καὶ χρό-
 νου, τὸ ποῦ κτ' ποτε, οὐδὲν δὲ ἰπλοῦν ἐν λογικῇ πραγματείᾳ πρὸς ἐρῶν τῶν κτ'
 τῆς σημασίαν φησὶν ἀπὸ τῶν νοσησίων. διότι δὲ ὁ σκολοῦν ἢ ἀκριβῆς πρὸς τοῦ
 τόπου κτ' χρόνου θεωρία. ἔστι δὲ κτ' τῶν λέγουσι. ὅτι τῶν τὰ ἐξ γένῃ ἐπιπέδιον
 ἔχοντα τὸ φύσιν, φησὶ τῶν πρὸς τῶν ἑρῶν ἐτυχε διδασκαλίας. τῆς ἀπὸ τῆς φύσεως
 καὶ οὐσίας, τὰ μὲν, σὺν φησὶν ὡς ποῦ τῶν κτ' πρὸς τῶν. τὰ δὲ, ἐπιπέδιον ὡς τὸ ποιῆσαι κτ'

τὸ ἔπι βίον μὲν ἐν ἐργασίᾳ ὡς πορὴ ποίησις τὸ πεπαιμῶνον μᾶλλον, καὶ τὸ ἀπο-
τελοματῶν ποιῶντος. ἀλλὰ τὸ ποιῶν τὸ ἐν ἐργασίᾳ ποίησις, διαφέρει γένος οὐκ ἐν ἐργασίᾳ
αλλὰ μᾶλλον ἐν βίῳ, ἀλλὰ τὸ ποιῶν τὸ δὲ καὶ ἐν ἐργασίᾳ διαφέρει οὐκ ἐν ἐργασίᾳ
ὡς, διότι τὸ ἐν κίνησει ἐμφανίως, ἀλλὰ οὐ τὸ μὲν τὴν κίνησιν ὡς πορὴ ποίησις, ἔδει κί-
νησιν βέβαιον ἐν γένος ἐν ταῖς κατηγορίαις. ὡς πορὴ γὰρ τὰ ἀπὸ πᾶσι τὸ οὐδὲν, οὕτω καὶ
ἡ κίνησις, ἐν ἡ καὶ τὸ ποιῶν καὶ τὸ πάσχειν ἐστὶν. ἀμφω γὰρ ἐν κίνησει. ἀλλὰ οἱ πάντες λέγον-
τες, ὡς πορὴ πλωτῆρος, οὐ ταῖς ἀριστοτέλους ὑποθέσει προσχρῶνται. ἐκείνος γὰρ τὸ
πρώτως ποιῶν ἐκινῶν, ἀκίνητον εἰσαίφθησι. διαφέρει γὰρ τὸ ποιῶν τὸ ἀπὸ τῶν κεχρη-
σται τὸ πάσχειν. καὶ οὐ χυφὸν ἐν ἀμφω τέτακται γένος. ὡς τε οὐτε ἐν ἀμφω τῶν ἀ-
νάγκη χυφὸν, ἀλλὰ διὸ ἀφορίζεται, ὡς πορὴ καὶ ἀριστοτέλης ἀπὸ τῶν χωρὶς δίδεσκον. οὕτως
μὲν οὐ βόηθος ἐἰς ἀμβλιχος πρὸς τὸ ἀπορίαν ἐνέσκησαν, τὸ ἐν γένος ἀξιούσαν τὴν κί-
νησιν τοῦτε ποιῶν γὰρ τὸ πάσχειν πρὸς τὸ βέβαιον. πορὴ γὰρ ἀριστοτέλης οὐκ ἐστὶν ὁμο-
κῆ τὴν κίνησιν ἐπὶ τὸ ποιῶν γὰρ τὸ πάσχειν μίαν καὶ συνεχῆ εἶναι, ὡς αὐτῶν τῶν κτ' ἄλλα
τῆν κίνησιν. οἱ δὲ ἴφρατος καὶ ὡσεως. οἱ αὖ γὰρ ἡ τῶν ἐπιποίων τὸ ἐξ ἑαυτῶν κίνησις, τριακτῆ
ἐν τῶν ἐπιποίων μῶνον. καὶ οἱ αὖ ὡς πορὴ ὡσεως, τριακτῆ ἐν τῶν ὡσεως μῶνον. διὸ καὶ
μία ἐστωεὶς ἐκατέρω. τὸ δὲ εἶναι, οὐ τὸ ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν τὸ πᾶσι τῶν ἐπὶ τῶν πᾶσι
μῶνον. ἀλλὰ τὸ μὲν πᾶσι τῶν μῶνον, πᾶσι τῶν πᾶσι. τὸ δὲ πᾶσι τῶν πᾶσι, ποίησις. καὶ οὕτως τὸ
ποιῶν καὶ πάσχειν οὐκ ἐστὶν ἀπὸ τῶν ἐν γένος τῆς κίνησεως, ἀλλὰ ἔχει διαφορᾶν.
ταύτην δὲ τὴν ἀπορίαν λύσειν, ἀπὸ τῶν οἱ ἀμβλιχος, ὡς πορὴ ἔξωθεν ἀναγομέ-
νη, καὶ μὴ ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶν ποιοῦσαν. μηποτε ἀπὸ τῶν ὁμοίων τῶν ἀριστοτέλης
οὐ γὰρ ἐν ἡ ποίησις οὕτως ἔχει, ἡ δὲ καὶ πᾶσι. οὐ δὲ ἔδει ἀπὸ τῶν ἐσχάτων ἄρχειν
ποιήσεως. λέγω δὲ τῶν κτ' ἄλλα καὶ κίνησιν. οὐ δὲ τῶν ἰσχυρῶν οὐκ ἐστὶν οὐδὲ διατε-
λουμένων ἀπὸ τῶν ἀφορίζομενοι. ὡς τὸ ποιῶν πελάσει τῆν ποιῶν ἀπὸ τῶν βέλτιον γὰρ
λέγειν, ὡς οὐ πᾶσι πελάσει καὶ ἀπὸ τῶν ποιῶν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐπιποίων τῶν ποιῶν
πρὸς τὸ πάσχειν ἢ ποίησις. καὶ ὡς πορὴ ἀναφῶς δρᾶ, ἀπὸ ἀπᾶντες ἐπιπο-
μεθα. καὶ ὅτι καὶ ἐφ' ὧν δὲ ὁ μὲν ἀρῶμεν πρὸς τῶν ποίησιν, καὶ συμβεβηκός ἢ
ἢ ἐπαφῆ, διὸ ἔστιν τὸ πᾶσι τῶν μετέχοντα τῆς τῶν ποιῶν ἢ τὸ πάσχειν δὴ ἀμῶν.
τρίακτῆ γὰρ ἐστὶ τὰ σώματα. ἐπὶ τὰ μετέχοντα τῶν ποίησιν ἢ παθητικῶν δὴ ἀ-
μῶν. ἐφ' ὧν δὲ οὐ δὲ ἐμποδίζει διαστάσις σώματων, ὡς τὸ μὲν ποίησαι, τὸ δὲ, πᾶ-
σχειν καὶ δὲ ἐξ ἑαυτῶν τὸ ποιῶν τὸς ἐν ἐργασίᾳ, ἀπὸ τῶν ἀδιάστατος ἢ καὶ ἀκώλυτος
ἢ ἐν ἐργασίᾳ, ὡς αὖ τῆς λύρας χορδαῖς σωέχουσι πορὴ ἔξω ἀπὸ τῶν δίδεσθαι. καὶ ὅφθαλ-
μὸς δὲ χεῖται πορὴ ἔξωθεν τὸ τῶν πᾶσι εἶδος. πορὴ δὲ καὶ ἐφ' ἀπὸ μῶνον οὐ ποιῶν, ὡς ἡ ἔμ-
πλαστος, ἢ ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶν φαρμάκων, ἐπιποίων μῶνον. καὶ οὐ καὶ ἀπὸ μῶνον οὐ
ποιῶν πορὴ καὶ καὶ ἀπὸ μῶνον ποιῶν, οὐκ ἐστὶ πᾶσι καὶ ὡς ἢ κυριωτάτη ποίησις.
οὐ δὲ ἐφ' ὧν ὁρῶμεν ἢ πᾶσι τῶν ποίησιν, οὐ δὲ ἀπὸ τῶν ἐστὶν ἢ ἀπὸ τῶν αἰθῶν. ἀλλὰ ἢ τῆς δὴ
μῶνον συμπέσει. καὶ τότε τὸ κύριον πρὸς τῶν ποιῶν. καὶ δὲ τὸ ἀπὸ τῶν οὐδὲν ἢ τῶν
ποιῶν τὸς λέγειν καὶ τῶν πάσχειν, καὶ τὸ κινῶν κινῶν τετακται, καὶ τὸ κινῶν μὲν κινῶν. καὶ

ρου εἰς ἕτερον κίνησις, οὐ δὲ τερὸν ἐστὶ τῶν ἀκρω. συμμέμικται δὲ ἄμφω. ἢ δὲ ἐνεργεία ἀμικτος οὐσα παντελῶς, καὶ καθ' ἐν τῶν ἐναντίων ἴσεται, οὐ δὲ ἀναπιμπλαμένη τῆς ἐναντίας φύσεως, πῶς δύναται εἶναι γένος ἢ ἐνεργεία τῆς κινήσεως. καὶ λέγουσι δὲ, χρόνον μὲν ἀντιπαρατείναν τὴν κίνησιν, ὡς αὐτὴ διαστατῆ οὐσαν, αὐτῶν δὲ τῶν ἐνεργείων ὡς ἀδιάστατον ὑπάρχουσαν, καὶ ὁμοῦ ὅλην ἐν τῶν ὑποῦσαν, οὐ δὲ οὕτως αἰετῆς τῶν αἰωνίων καὶ τῶν ἐν χρόνῳ ὁμογενῆς φύσει. ἔτι μᾶλλον, ἢ μὲν ἐνεργεία ἀκίνητος πρὸς ὑπάρχον, τὸ ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος ὁμοῦ τῆς κινήσεως ἐν μιᾷ ἡρεμῆ σωζέουσα. ἢ δὲ κίνησις ἐν διεξόδῳ τῆς κατ' ἀριθμὸν προοίῳσι, ἢ διακριθῆναι. ἀλλ' εὐοικε φησὶν ὁ πλωτῆρος, ταῖς μὲν καθαρῶς τέραις διδῶναι πᾶσι τῆς ἐνεργείας μὴ σὺνομολογῆναι. ἐπεὶ κείνη δὲ ἀποφύεται τὸ ἄρῳμαι, καθ' ἣν καὶ τὴν κίνησιν φησὶν ἐνεργεῖν ἀπορίζον. καὶ ταύτην ὑπολαμβάνουσι κίνησιν τὴν καὶ τὴν κίνησιν ἐνεργείαν. ὁ πολλοῦ δὲ ἀληθὲς εἶναι. ἔτι δὲ δὲ τὴν πειθεσὶν θεοφάτω. γούτω μὲν ἰδὸν καὶ μὴ χωρίζεται τὴν κίνησιν τῆς ἐνεργείας. εἶναι δὲ τὴν κίνησιν, καὶ ἐνεργείαν, ὡς αὐτὴ ἐν αὐτῇ πείχου μὲν κίνησιν. οὐκέτι μὲν τοὺς καὶ ἐνεργείαν κίνησιν. τὸ γὰρ ἐκάστου οὐδ' αὖτε τὸ οἰκόνει εἶδος, ἐνεργείαν εἶναι ἐκάστου, μὴ οὐσαν ταύτην κίνησιν. καὶ γὰρ ἢ τελείῃς, καὶ ἐνεργείων ὁμοῦ ἐνεργείας εἶναι οὐ κεκώλυται. εἰ δὲ καὶ ἐνεργείας ἀσπυρῆς πολλὰ ἰσχυρῶν. οἱ τὴν καὶ τὸ σχῆμα τὸ ἀσπυρῆς. ἔστικε δὲ τὸ σχῆμα καὶ τὸ αὐτὸ τελείῃς. εἰ δὲ εἰς ἑσπυρῆς πρὸς καὶ ἐνεργείας τῆς κινήσεως, οὐκέτι σὺν ἀπείρῳ αὐτῶν. οὐ δὲ τὸ ἕτερον τὸ ἕτερον γένος ποιεῖν. εἰ δὲ τις τὴν ἐνεργείαν τὴν κίνησιν φησὶν ὑποβάλλειν καὶ τὴν σὺν τετάχθαι πρὸς τὸ αὐτὸ, τὸ δὲ ἐνεργεία καὶ τὸ σχῆμα τὸ ἀσπυρῆς, ἐπὶ ἐκάστου ἐντελέχειν ἴσάμην πρὸς τὸ δῶν αὐτὸ λέγουσιν ἄλλοι αὐτὸ, ἀλλ' οὐχὶ τῆς κινήσεως τὴν ἐνεργείαν, ἀλλ' οὐδ' οὐτος. ὅτι τὸ μὲν ἐνεργεία, ἀντιπαρατείναν πρὸς τὸ δῶν αὐτῶν, ἐπὶ ἀτελοῦς ἐστὶ τελείῃς. σχέσιν τε πρὸς τὸ ἐναντίον προσειληφέν. ἢ μὲν τοὺς ἐνεργείας, αὐτὴ καὶ ἐσπυρῆς ἐστὶν ἀπολύτως, πρὸς οὐδὲν ἐναντίον λεγομένη. ἢ τις καὶ τῶν ἐνεργείων ὄντι, πρὸς καὶ τὴν τελείῃς. πολλοῦ ὄρα δὲ ἐνεργεία μὲν εἶναι τὸ σχῆμα, ἐνεργεία δὲ μὴ ὑπάρχειν. ὅπως γὰρ οἱ γούρ λέγοντες, τὸ καθαρὸν γένος οὐκ ἴσασι τῆς ἐνεργείας. οὐ δὲ τὸ χωριστὸν ἀπὸ τῆς κινήσεως. οὐ δὲ τὸ πρότερον τὴν ἐνεργεία. καὶ οὐδὲ γούρ ἀναμμησκόν. πῶς λέγομεν ἐνεργείας τὰς ποκσεις, τὸ ἀσπυρῆς αὐτῶν τῆς γνώσεως, καὶ ἄμα. καὶ ἐν τῶν ὄντων. καὶ ἐν τῶν ἡδὴ ἀσπυρῶν, καὶ τὰ ἄσπυρῶν ταῖς ἀσπυρῆς. ὁ πρὸς γὰρ ἐν τῶν χρόνῳ τῶν ὄντων ἐστὶ, γούρ πρὸς τῆς ἐνεργείας ἐν τῇ κινήσει. καὶ τὸ μὲν καθαρὸν ἐνεργείαν, κινήσεως ἐκ τῆς εἶναι. ἀπὸ αὐτῆς δὲ ἄλλας ἐνεργείας ποιεῖν, αὐτῆς οὐκ ἄνευ κινήσεως θεωροῦνται. ὡς πρὸς τὸ φαντασθῆναι καὶ τὴν ἀσπυρῆς λεγομένη. καὶ μὲν τὸ πάθος, κινήσεις εἶναι. καὶ δὲ τὸ εἶδος, ἐνεργείαν. καὶ οὕτως, τὰς μὲν, ἀσπυρῆς τῶν κινήσεων εἶναι. τὰς δὲ, χωριστὰς. ἀσπυρῆς μὲν, ὅσα τελείῃς τῆς κινήσεως πρὸς γούρ αὐτῶν, ἐπὶ ἀπογοῦσαι αὐτῶν εἰς ἐνεργείαν. χωριστὰς δὲ, ὅσα μορῆς δὲ ἴσασιν, ἐπὶ παντελῶς ἀκίνητοι. μέχρη μὲν οὐ γούρ αὐτῶν, ἀσπυρῆς ἀσπυρῆς τῶν οὐ τὰς ἐνεργείας καθελόντων. διότι καὶ εἶδη τῆς ἀσπυρῆς, μεθ' ὧν καὶ αἱ ἀσπυρῆς ἐνεργείας σὺν εἶναι ἐμφανῶν. τῶν δὲ πρὸς τῆς πρὸς γούρ καὶ καθελόντων αὐτῶν αὐτῶν τὰς κινήσεις, οὐδὲ μὲν ἀσπυρῆς ἀσπυρῆς. οὐ δὲ τῶν πρὸς γούρ τῆς κινήσεως λεγο

οὔσα. πεί δὲ τινῶν γεγενῆσθαι ζήτησις, ἢ κινήσεις χεῖρ λέγειν. οἱ τινῶν τε ἀιθροῦν, κῆρ
τῆς ψυχῆς νόσισι. ἀς δὲ κῆρ τῶν οὐκ ἀνευ μὲν κινήσεως, οὐ μὴν κινήσεις εἶναι, εἴτε
ἀμείριστοί εἰσι, ὡς ἐν τῶν πεί ψυχῆς δὲ δέικται. κινήσεις δὲ πάντα μῦθον. ἢ δὲ κῆρ τῶν
νῦν, ἢ τε ἀιθροῦν κῆρ νόσισι ἐπιτελοῦνται, οὐ δὲ οὕτως ἀν εἰσιν κινήσεις, ἀλλ' ἐν ἐρῆσιν
ἀν ὀρθότερον καλοῦντο. μελίσσου δὲ ἢ πόσος πάντες τῶν ἰνομῶν ἀρχῆν εἶναι,
φυσίῳ ἀριστοτέλει, μὴ ἀπὸ πάντων τῶν ἰνομῶν ἀρχῆν εἶναι τ' ἀνάγκη, ἀλλὰ τ'
χρόνου μείναι ἀρχῆν, οὐκ εἶ μὴ κῆρ τ' ἀνάγκη. διὰ τὸ ἀνθρώπου μεταβάλλ
λῆν, ὡς ἀπὸ τ' φωτισμοῦ ἀέρος. ἀνθρώπου γὰρ πᾶς φωτίζει. οὐ μὴν κῆρ ἀέρος. ἐν
γὰρ τῆ ἀναρλῆ ἐφωτίζεται. οὐ μὴν κῆρ ἀέρος ἐστὶν ἢ ἀναρλῆ. οὐ γὰρ κῆρ τῶν ἐστὶν.
οὐ δὲ ὀφωτισμός κῆρ τῶν. καὶ ἀέρος ὁ ἀνὴρ, καὶ οὐ τὸ δὲ μετὰ τὸ δὲ φωτίζει. τῶν τοί
νῦν ἀριστοτέλους ἀνθρώπου οὕτως ἢ πόσος μεταβολῆν, ὁ πλωτῆρος εἰ ἀνθρώπου φησὶν εἶδη
μεταβολῆν, εἴτε κῆρ ἀνθρώπου κινήσεις κῆρ ἀέρος. φαίνεται οὐν ὁ ἀριστοτέλης, τ' μὴ, κῆρ τ' με
ταβάλλειν εἶναι μεταβολῆν. τ' δὲ, κῆρ τ' μεταβεβληκῆναι. κῆρ μὴ κῆρ τ' μεταβάλλ
λῆν, κινήσεις ἐστὶν. ἢ δὲ κῆρ τ' μεταβεβληκῆναι, ἢ ρεμία. ἢ μὴ οὐκ ἢ κῆρ τ' μεταβεβλη
κῆναι πάντως, ἀπὸ τῆς κῆρ τ' μεταβάλλειν σωίσταται μεταβολῆς. κῆρ ποῦ πάρ
χει μὴ κῆρ τ' μεταβάλλειν, ἢ λίου ἀνατέλλειν μῆλον. ἢ μῆλον δὲ ἀνεπωθῆσθαι μό
νῦν ἢ κῆρ τ' μεταβεβληκῆναι ἐνίσταται. εἴη ἀν οὐν, οὐκ ἀνευ μὲν κινήσεως, οὐ μὴν κινή
σεις ἢ τ' φωτισμοῦ ὄψασις. ἢ δὲ ἐν δὲ χεῖρ τ' κῆρ τὸ μεταβεβληκῆναι ἐν ἡνῶν ἀνευ τ'
μεταβάλλειν, οὐ καὶ εἴη κινήσεις, οὐ δὲ μετὰ κινήσεως ἢ τριαῦτη μεταβολῆν ἐν τῶν με
ταβεβληκῆναι, ἀλλ' ἐν ἐρῆσιν εἴση κῆρ χεῖρ κινήσεις αἰτριάται μεταβολῆν. πολλὰ δὲ
τῶν ὑπὸ πλωτῆρου πεί κινήσεως λεγομένων, οὐκ ἐφαρμόζει τῶν κινήσεων. τό, τε γὰρ
ἀέρος λέγεσθαι κινήσει, μάχεται πρὸς τὸ διάνυσιν αὐτῆς ἢ τ' ἀεὶ ἔξοδον. τό, τε ἐν
ἀέρῳ αὐτ' ὄψασθαι ποτὲ τ' σωέχειν τῆς φύσεως αὐτῆς ἀναρῆ. τό, τε μίση
παλιῶν τ' αὐτ' συμπεραίνεσθαι κινήσει, ἀδύνατον αὐτῶν χεῖρ. αὐτ' γὰρ τῶν κατ' ἀρι
θμῶν δίωρις μῶν μόνων, δῶνα τ' μόνον ἀκῆρ ἀκῆρ μόνον ἀεπινοῦν, ἢ οὕτως οὐκ ἔστι
ἢ τῶν τ' δῶρις μῶν πλῆθος. ἐφ' ὧν δὲ συνεχία ἐστὶν ἀπὸ ἰόρις, οὐκ ἔστιν αὐτῶν
τῶν ὡς ποτ' δίωρις μῶν πλῆθος, ἢ τῶν τ' σκεφαλοῦσθαι. οὐκ ὀρθῶς δὲ λέγει κῆρ
ἢ ἀνθρώπου ἢ μεταβολῆν κῆρ ἀέρος, ἢ ἰεσθαι κῆρ κινήσειν τριαῦτην. ἢ γὰρ κατ' εἶδος ἢ
πῶν, ἀκῆρ τῶν τῶν οὐκ ἔστιν. μεταβολῆν μὲν ἀέρος οὐκ ἔστιν. κινήσεις δὲ, οὐ. ἀλλ' οὐ δὲ
τοῦτο ὀρθῶς ὑπελαμβάνουσι, ὡς εἶς ἐστὶν ὁ λόγος τῶν κινήσεων κῆρ τῶν ἐν ἐρῆσιν. κῆρ
ἢ ἀέρος ἐστὶν ἐν ἐρῆσιν, ἀέρος οὐκ εἶναι κῆρ κινήσειν ὡσάυτως. κῆρ γὰρ ἢ μὴ ἐν ἐρῆσιν, κῆρ τ'
ἀκῆρ εἶδος τῶν οὐκ ἔστιν κῆρ τελεῖται, ἐστὶν ἢ αὐτῆ. ἢ δὲ κινήσεις, ποτ' εἶναι αἰ,
ἔως ἀν ἢ τ' ἐν τελεῖται ἀφίηται. ἢ τὸ ποσὸν δὲ αὐτῆς κινήσεως, οὐ κῆρ τ' πλῆ
θος τ' δῆριθμῶν ἀκῆρ. οὐ γὰρ ἔχει σωέχειν τ' τῶν οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ μᾶλλον κῆρ τ' ἀεὶ ἔξο
δον, πᾶς πλῆθος τῆς διασάσει τ' σάμασος. ἢ οὐκ ἔστιν ἢ κινήσεις, ἢ ἰδῶν γένος
οὐ δῶνται τῆς ἀεὶ. ἀλλὰ τῶν μὲν ἀνευ ὡσάυτως. τινῶν δὲ λεγόντων, ὅτι διατῶν
οὐκ ἔστιν γένος τ' κινήσειν κῆρ τῶν ἐν ἐρῆσιν ἐν ταῖς κατηγορίαις ὁ ἀριστοτέλης, ὅτι τῶν
ταῦτο τῶν πρὸς τῶν ἀνάγει, τῶν τῶν μὴ ἐν ἐρῆσιν τ' δῶν μείναι ἐν ἐρῆσιν οὐκ ἔστιν. τῶν δὲ

κίνησι, ἢ ἰσότητι κινήσεως. καλῶς ὁ πλωτῆρος ἀντιλέγει, φησὶν. ὅτι τὰ μὲν πρὸς τὴν
αὐτὴν ἰσότητος ἐγένετο, ἀλλ' οὐ τὸ πρὸς ἕτερον μόνον λέγεσθαι. ὅταν δὲ ἡ ἰσότης ὑποστασῆ
καὶ ἕτερον ἢ καὶ πρὸς ἕτερον, τῆσθε τοῦ πρὸς τὴν ἰσότητος φύσιν. αὐτὴ γὰρ ἡ ἐνέργεια
ἴσα καὶ ἡ κίνησις καὶ ἡ ἕξις, καὶ ἕτερου ἔστιν, ἀλλὰ ἄρ' εἶναι τὴν πρὸς τὸ πρὸς τὴν κίνησιν
ἴσας καὶ αὐτὰ οὐκ ἀφ' ἑαυτῶν. καὶ ὅλως τὰ μὲν πρὸς τὴν κίνησιν, καὶ αὐτὴν μόνον θεωρεῖται
τῆσθε ἰσότητι, ὡς πρὸς ἡδὲ ἰσότητος καὶ ὁμοιότητος. τὰ δὲ ἕτερον ὄντα οὕτως, ὡς καὶ μερ-
χὴν ὑφίστασθαι. ὡς ἐν τῷ κινήσεως ἢ κινήσεως, ἢ ἐν τῷ ἐνεργούντι ἢ ἐν ἐργείᾳ, οὐτ'
πρὸς τὴν ἰσότητι πρὸς τὴν κίνησιν, ἀλλὰ μετὰ τὴν κίνησιν. αἱ δὲ μετὰ τὴν κίνησιν, οὐκ ἐπινοοῦν τὸ
πρὸς τὴν κίνησιν. ἐπεὶ οὕτως ἐστὶ λόγος πάντων ἐστὶ πρὸς τὴν κίνησιν. καὶ μάλιστα οὕτως συνέξεται μὲν ὑπὸ
αὐτῶν τὸ πρὸς τὴν κίνησιν, διὰ τὴν πρὸς αὐτὴν ἰσότητι, ὡς περὶ ἀμφοτέρων ἔγνα ποιεῖ
σασθαι λόγους τῶν ἀριστοτελικῶν. καὶ μὴ ὅτις δὲ καὶ ὁ τῶν γενῶν ἀριθμὸς ἀπὸ τῆς δίκης
ρῆσθαι, ὡς ἠέσσαν ἀπὸ τῆς οὐκ ἴσας μίαν τὰ δύο ἀνά τὴν κληρονομίαν. ἢ ὅτι τὸ ὡς γένος λαμ-
βανόμενον ποιεῖ καὶ τὴν καθαρώς ποιεῖ ἴσα μὲν κεχωριστῶς τελέως τῶν πρὸς τὴν κίνησιν. ἢ
τὸ θερμαίνου καὶ ψύχειν πρὸς λαβὴν ὁ ἀριστοτελικῶν, οὐχ ὡς τὰ ὀρθὰ πρὸς τὴν ἰσότητι
ποῖς λεγόμενα, ὁ πρὸς ὡς ἕτερον ἔξουσαν ἔχει τὴν κίνησιν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τῆσθε
πρωτοῦ ὄντος αἰσίου τῆσθε κινήσεως, ἢ τῆσθε ἐν αὐτῶν τῶν οὐκ ἴσας τῆσθε θερμότητος καὶ ψυχρότη-
τος προὔπαρχει. οὕτως γὰρ ἢ καθαρώς ποιεῖ ἴσας κεχωριστῶς πᾶν τὸ πρὸς τὴν κίνησιν,
ἀλλ' οὐ δὲ τῶν θερμαίνου καὶ ψύχειν. τὰ ὅτι ἐστὶν ἄπορ ὑπὸ πᾶσι καλοῦσι κατὰ τὴν
πρὸς τὸ θερμαίνου ἰσότητι θεωρούμενα. ἀλλὰ σημαίνου καὶ τὰ ἰσότητι ἀπὸ τῆσθε
φωτῶν τούτων, οὐκ ἂν ἀπὸ τῆσθε ποιεῖ. οὐ μὴν τὰ ἰσότητι γένεσθαι τὰ ἐν τῶν πρὸς τὴν κίνησιν ὑπὸ ἀ-
ριστοτελικῶν τῆσθε μενεα. ὡς ἴσα ἐστὶ κατὰ τὴν ἰσότητι ποιεῖ ἴσας πρὸς τὴν κίνησιν ὡς τὸ πρὸς τὴν
κίνησιν, καὶ ἄμικτος πᾶν τὸ πρὸς αὐτὴν, οὕτως ἐστὶ καὶ κατὰ τὴν κίνησιν τῆσθε ἐν τῶν πρὸς τὴν
κίνησιν τῆσθε μόνον ποιεῖ ἴσας πρὸς τὴν κίνησιν. μὴτε ἀναφορᾶς, μὴτε σχέσεως, μὴτε συζύξεως
πρὸς τὴν κίνησιν ἐφαπτομένη. ὡς τε οὐ δὲ ὀρθὰ, οὐ δὲ ὑπὸ πᾶσι τὰ ὅτι ἐστὶν, ὡς τῆσθε ἰσότητι
ποῖς καλῶν ἔθος. ἐφ' ὧν γὰρ οὐκ ἐστὶ τὸ πρὸς τὴν κίνησιν ἀπολελυμένον τῆσθε πρὸς τὴν κίνησιν σχέ-
σεως, ὡς τῶν πρὸς τὴν κίνησιν καὶ τὰ ὀρθὰ καὶ τὰ ὑπὸ πᾶσι ἐν ὁμοίᾳ τῶν κινήσεως. τὰ μὲν, τῆσθε ἐν ἐν-
ἴσας ὡς ἕτερον σωματῶν τα. τὰ δὲ, ὑπὸ ἕτερου τῆσθε κινήσεως ἐν τῶν πρὸς τὴν κίνησιν σωμα-
τόζοντα, καὶ ἀναφορῶντα αὐτῆσθε πρὸς ἕτερον. ἄπορ ἔστι καὶ τῶν ὄντων ἐστὶν, ἀλλ' οὐκ ἐπι-
τεῖ ἀπὸ τῆσθε ἀμικτα, καὶ πρὸς τὴν κίνησιν ἢ κατὰ τὴν κίνησιν ὑφίστασθαι, καὶ μὴ ἐν ἰσότητι ἔχον-
τα τὸ εἶναι. ἢ τῶν γὰρ ὀρθῶς λέγεσθαι. ὡς οὐ τῆσθε κληρονομίαι πρὸς τὴν κίνησιν δὲ ἰσότητι
ποῖς τὸ πρὸς τὴν κίνησιν, ἀλλὰ τῆσθε σὺν φησὶ ἀμικτοῖς πρὸς τὴν κίνησιν. οἱ τῶν κινήσεως καὶ τύπων
ποῖς οὕτως ἴσα ἐστὶν, ὁ τόνος δὲ τῶν πρὸς τὴν κίνησιν, καὶ τόνος δὲ κινήσεως. ἐπεὶ γὰρ ἐν σὺν θέσει πρὸς τὴν κίνησιν ὁ τύ-
πων μὲν τῶν πρὸς τὴν κίνησιν ὁμοίαις, καὶ ἡ ποιεῖ ἴσας αὐτῶν τῶν σὺν μὲν τῶν πρὸς τὴν κίνησιν πρὸς τὴν κίνησιν, καὶ τὸ
ἔχον πρὸς τὴν κίνησιν. τὸ μὲν γὰρ ποιεῖ, ἐπεὶ δὲ καθαρώς μὲν τῆσθε ἐνεργείᾳ συνέξεται
διὰ τοῦτ' καὶ αὐτῆσθε ἴσας τῶν κινήσεως καθαρώς. καὶ τὸ μὲν, οὐτε σχέσεως οὐτε μίξεως τῆσθε
πρὸς τὴν κίνησιν ἀναπίμπλαται. καὶ γὰρ μάλιστα μὲν οὐ δὲ ἐστὶν ἐν τῶν κληρονομίαις τὰ
πρὸς τὴν κίνησιν. ἢ δὲ ἴσας αὐτῶν μὲν ἴσας ἐπινοοῖς λαμβάνει, ὡς δὲ ἕτερον ποιεῖται. αὐτῶν μὲν
γὰρ οἱ πρὸς τὴν κίνησιν, καὶ πρὸς τὴν κίνησιν ἢ πρὸς τὴν κίνησιν. ἕτερον δὲ ἴσας, καὶ δὲ ὑπὸ τῶν κινήσεως.

Ἐὰν τὰ κληρονομία, ἡ αὐτὰ ἐπινοῦται. καὶ γὰρ δὲ καλῶς εἴρηται. ὡς τὰ μὲν πρὸς
πῆ, μόνη ἢ οὐκ ἔστιν. τὸ δὲ ποιεῖν καὶ πάσχειν, ἔχει τὴν αὐτὴν φύσιν, ὡς ἂν
εἴπωρ ὅρα τὰ πρὸς ἑκάστην δευτέρα ἐπινοῦται. διὸ πρὸς οὐκ ἐξίσταται ἢ ἐχει ἐκά
τερον καὶ ἐαυτὴν ἰδίαν κληρονομίαν. Ἀλλὰ διὰ τὴν φασίαν οὐχ ἐν μὲν γένος τὸ κινεῖται.
εἶδη δὲ τούτου διό. τὸ κινεῖται, ὅ πρὸς τὰ αὐτὸν ἐστὶ τὸ ποιεῖν, καὶ τὸ ὁμοῦ μὴ τῷ γένει
κινεῖται λεγόμενον, ἐν ᾧ τὸ πάσχειν. ὡς τε μίαν κληρονομίαν εἶναι τοῦ κινεῖται, ἀλλὰ
μὴ διὸ τοῦ ποιεῖν καὶ πάσχειν. Λύσις δὲ τούτου, καὶ πρόδηλον μὲν ἐπεδείχθη διὰ
πληθόντων. καὶ γὰρ δὲ λεγέτω. ὅτι ἐν τῷ κινεῖται οὐ ποιεῖται τὸ ποιεῖν, εἴ τις τὰς
καθαρὰς λαμβάνει ποινήσεις. μόνον δὲ τὸ πάσχειν ποιεῖται ἡ ἀπὸ τοῦ οὐ γένος
εἶναι τὸ κινεῖται τὸ ποινήσεων. ὡς οὐ δὲ ὅλως ἐν τῷ εἶναι κληρονομήσει. ἢ μὲν γὰρ κινή
σεις, ἑτεροιώσει τινὶ καὶ μεταβολῆ σίνεσιν. ἢ δὲ ποινήσεις ἢ καθαρὰ, ἢ τις κῆ ἀπὸ τῶν
εἶναι πρὸς τὸ πάσχειν ὡς μὴ δὲ ἔχουσα κοινὸν πρὸς αὐτὴν, ἀπαθήσει καὶ ἀπὸ
πρὸς καὶ ἀμετάβλητος. ποιεῖ οὐ μόνον αὐτὴ οὐ δὲ γὰρ δεχομένη πάθος. ἀκινήτως
ὅρα ποινήσει. οὐκ ὅρα ἐν τῷ κινεῖται ἐστὶ τὸ πρῶτον ποιεῖν ὡς ἐν γένει, ἀλλὰ μᾶλλον
ἐν τῷ μὴ κινεῖται. αὐτὴ μὲν οὐ μὴ ἀκριβὲς λύσις τῆς ἐνστάσεως. ἢ δὲ τις τὸ ποιεῖν διὰ
τείνον καὶ αὐτὰς κινήσεις, λεγέτω ὡς κατὰ τοὺς παλαιούς, ἀπὸ τῆς κινήσεως οὐ φέ
σεται τὸ κινεῖται. ἡ οὐ γὰρ δὲ οὐκ αὐτὴ πασά τῶν ἐνεργειῶν τάπτεται, ἀλλὰ αὐτὴ
μόνον, ὅσαι κινήσεις ἴσων αὐτῶν. τὸ μὲν γὰρ ποιεῖν, οὐ κινήσεως μόνον, ἀλλὰ καὶ
ἐνεργειῶν ἡ ἀπὸ τῆς κινήσεως. οἰκείως οὐ μὴ ἔθερα αὐτὸ τὸ γένος ἰδίᾳ θέσει, οἰκείως οὐ μὴ
χοῦ τῶν ἐνεργειῶν ἢ οὐ ποιεῖται τὸ κινεῖται, ἢ κινήσεως δραστηρίως κεχωρισμῶν
παντελῶς ἀπὸ πείσεως. διὸ ἀνελεύθως ἑτερον ἔθερα γένος τὸ ποιεῖν τὸ πάσχειν.
τὸ δὲ κινεῖται, μὴ δὲ ὅλως εἶναι ἐπὶ τὸ γένος. οὐχ ὅτι οὐδ' ὅλως λέγει αὐτὸ τῶν
ποινήσεων τὸ κινεῖται, ὡς ἢ πρῶτη λύσις ἐβούλετο ἀπολοῖσθαι, ἀλλὰ ἐπεὶ τὸ ποι
εῖν ποιεῖται καὶ τὰς καθ' ἑαυτὴν κινήσεις, αἵτινες οὐ ποιεῖται ἐν τῷ κινεῖται. ὑπο
μνήσκει δ' αὐτὴ τὸ διὸ εἶναι γένος τὸ ποιεῖν ἢ πάσχειν. ἢ ἀπὸ τῆς ἐν τῷ πᾶσι φύσε
ως. ἢ γὰρ τὸ μὲν, ἢ γὰρ τὸ δὲ ὑποδέχεται τὴν γένεσιν, καὶ τὸ μὲν ἐστὶ δραστηρίως, τὸ δὲ παθητικῶς,
ἢ ἀνάγκης δέ τῶν αἰσθησῶν οὐ μὴ ὡς, καὶ τὰ γένος εἶναι διττῶν. καὶ περὶ παν
ταχοῦ τὸ ἀμικρὸν τὸ μικρὸν ποιεῖται, ἢ ἀνάγκης ἢ τὸ καθαρῶς ποιεῖν καὶ πάσχειν
τὸ μικρὸν τῆς κινήσεως γένους προὔραρχει. αὐτὴ γὰρ ἢ ὑπο ἀπὸ τῆς οὐ μὴ, ἢ ὡς
ποιεῖ. ἢ εἴπωρ εἶναι γένος, ἐν τῶν μετέχουσιν ἢ ἀμικρῶν εἶναι τὰ γένος, ὅ πρὸς ἄρ' ὡς.
πολλὰ μὲν γὰρ τῶν ποιοῦντων καὶ πάσχειν ὑπο τὸ διὸ ἀρχαί, τινετέ παθητικῶν ἢ τὸ
δραστηρίως, ἢ μίαν πολλαχοῦ συμπιπῶν φύσιν. ἐπεὶ καθαρῶς γε διορίζον τὰ πρῶ
τα. οὐτε τὸ ποιοῦν ἢ ποιεῖ καὶ πάσχει, οὐτε τὸ πάσχειν ἢ πάσχει ποιεῖ. διὸ τὰ μὲν
πρῶτα τὸ αὐτῶν, ἀκίνητά ἐστιν. ὡς κινήσεων ἀπὸ τῆς γένεσιν. τινετέ δὲ τῶν ἐξ ἑαυτῶν, καὶ
καὶ κινεῖται ὑπο τῶν ἀμικρῶν ἔχειν ἐν ἑαυτῶν ἀρχαί. καὶ εἶναι μὲν τῶν αὐτῶν κί
νησιν. εἶναι δὲ καὶ κινουμένων ἑτερον. καὶ οὕτως τὸ ὅλον κινεῖται καὶ κινεῖται δοκῶν.
πορῶν δὲ τῶν πολλοῦ ἢ τὸ κῆ ἐν ταῖς ποινήσεσι κινήσεις ἔθερα, τὸ μὲν γὰρ ὡς ἔθερα
ἢ μοχλείως τὰς ποινήσεις ἔθερα. ἀλλὰ μὴ ὡς τῶν παλαιῶν ἐδοκῶν τῆς δραστηρίως

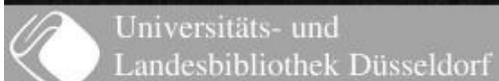
συμπλοκήν. οὐτὼ γὰρ καθάρων μορφῶν τ' ἄρ' αὐτῶν ἐνέρψαν. ἢ δὲ τις κ' ἂν ἔθεσεν τ'
ποιεῖν κ' πάσχειν βούλοιο λαμβάνειν, ἀποδείκτεον ἑρῶν, οὐ κατὰ σχέσιν, ἀλλὰ
κατ' ἰδίαν ἐκαστέρου ὑπόστασιν. ἢ τις ἐν ἐκαστέρω οὐσα, προςλαμβάνει ἐκ δευτέρου
τὸν τῆς ἐναντιώσεως λόγον. ἢ δὲ τρίτον, οὐκ ἔστιν εὐδύοριον, διὰ τὸν πολλοῖς τῶν
δι' ἀρχῶν μίξιον. τὸ οὐ βεβαδίζειν, μέμικται ἐκτεκινήσεως ἑνεργείας. ἴσως δὲ κ' τ'
μορφῶν, ἐκτετ' πάσχειν κ' τ' ἐνέρψαν. καὶ διατῶν, οὐ ῥάδιον ἀποφάσασθαι ἐν ποίῳ
γεῖν τὰ προτεινόμενα. ἀλλὰ καθόλου διαρετεον. πρώτας μὲν ποιήσεις, τὰς καθάρ
ρας ἑαμίκρω λέγοντες. δευτέρας δὲ, τὰς ἀπεκείνων, ἕως τὰ σύμμικτα γενν. ἡρῶ
των δὲ εἶναι πλείονος διαφορῶν. τὰ μὲν γὰρ αὐτῶν, πρὸς τὸ πάσχειν. τὰ δὲ, πρὸς ἄλλα
ἢ ἢ ἀ συμπλέκεται. ἑ τὰ μὲν, ἐπικρατεῖ κ' τ' ἄρ' ἐαυτῶν ἐνέρψαν. τὰ δὲ, ὑπὸ τῶν
ἄλλων τῶν συμμιγνυμένων ἐπικρατεῖται. τὰ δὲ, ἄλλως ποικίλως συνυφαίεται.
ἡρῶτα δὲ πρὸς τὸ πλωτῶν ἀντίταξά μ' οἰάμβλιχος, τεχνικώτερον φησὶν ἔστι
πρότερον δι' ἐλέσθαι τ' ἰδίῳ τῆ ταῶν γενῶν ἡρῶν, ἡρῶτε ποιεῖν κ' ἡρῶ πάσχειν, κ' ἡρῶ
τ' διαφορῶν αὐτῶν τ' πρὸς ἄλλα ἐπιδείξει. ἀπὸ γὰρ ἡρῶν φησὶν καὶ ἡρῶ ὑπο
τάττειν αὐτοῖς δὲ ἑ. ἑ ποίῳ τὰ μετὰ ξὺ αὐτῶν ἔστι σύμμικτα. ἢ δὲ δὲ πρὸ τῶν ἰάμ
βλίου τὰ ἀρχῶν πρὸ ἀθέσθαι ἡρῶ ἐκείνου ἰδίῳ ἡρῶ ποιεῖν κ' πάσχειν ἀνέγραψε.
κ' γὰρ κ' οἰάμβλιχος ἐκείνη ἐπεξηγεῖται. γράφει γίμνω ὀρχύτας, οὐτως. τὸ δὲ
ποιεῖν ἡρῶ ἰδίῳ ἔστι, ἢ ἐν αὐτῶ τῶν ἀντίαν ἔχει τὰς κινήσεις. τῶ δὲ ποιῶ μὲν κ' τῶ
πάσχειν, ἢ ἐν ἐτέρω. ὁ μὲν γὰρ ἀνδριανροποιός ἐν ἑαυτῶ τῶν ἀντίαν ἔχει τῶ ποιῶν
ἢ ἀνδριάντα. ὁ δὲ χελιδνός, τῶ ποιεῖν ἐν ἑαυτῶτε ἑ τῶ ἀνδριανροποῖδ. καὶ οὐ
τῶν παθῶν δὲ τὰς ψυχῶν, ὁ αὐτὸς λόγος. ὁ γὰρ θυμὸς ἐφ' ἐτέρω πηλὶ ἀφευκῆ ἀνεγεί
ρεσθαι. καὶ ὑφ' ἐτέρω ἡμῶς ἐξέωθεν ἐρεθίζεσθαι. οἱ, ὀλιγαρίας. ἀνίμιας. ὑβριος. ὁ δὲ
ταῦτα δρῶν, ἐν ἑαυτῶ τῶν ἀντίαν ἔχει τῶ ταῦτα δρῶν. ταῦτα γίμνω ἐξήγου μὲν οἰάμ
βλιχος, φησὶ, ἢ ποιεῖν ἐν ἑαυτῶ ἔχει τ' ἀντίαν τῆς ἐνεργείας. τὸ δὲ πάσχειν, τ' τῆς κί
νησεως ἐν ἐτέρω κ' ἐν ἑαυτῶ. ὡς ὁ χελιδνός ἐν ἑαυτῶ κ' τῶ ἀνδριαντοποῖδ. διότι καὶ
ἰδίῳ τῶν ἔχει βεβαδότητα τῆς ἑαυτῶ ὑπόστασιν τ' πάσχειν. κ' οὐχόλου ἐξήρηται
ἀπὸ τ' ποιῶν κ' λωτῶν τὰς πρὸς τ' λόγον ἐπάγει ἐνστάσεις. καὶ γὰρ ἀντιλέγουσ
φησὶ ἡμῶς. ὡς κ' ἡρῶ ποιεῖν ἡμῶς ἐστιν ἐν ἐτέρω ἔχοντα τ' ἀντίαν, οἱ τ' μορφῶν. ἢ ἢ μὴ τὸ
μορφῶν ἐν τῶ ποιεῖν πηλὶκ, ἀλλὰ τ' μορφῶν, ὡς ἡρῶ μορφῶν ἐν τῶ πάσχειν ἡμῶς, οὐδὲ οὐ
τῶ τ' μορφῶν τ' πάσχειν ἀντίαν πρὸ ἔχει τῶ μορφῶν τῶ κινήσθαι. ἢ οὐ τοιοῦτος ἔστιν ὁ ἡρῶ
πρὸς τῆς νοσημίας, οἱ ὑπολαμβάνουσιν οἱ ἀπὸ ρῶν τες ἐπίτε τοῦ ἡρῶ τ' τοῦ μορφῶν.
ἀλλ' ἄρα ἐκείνος μὲν τῆς πηλὶ ἡρῶ θεωρίας οἰκείος. λυτέον δὲ τ' ἀπὸ ἡρῶν συμμείως ἡρῶς
προκειμένους λέγοντας ὡς οἰμοῖ. ὅτι ὁ μὲν ἀρχύτας, τὰς καθάρων ποιήσεις καὶ
ποιήσεις ἀπελοῖσα. ἢ δὲ μορφῶν καὶ ἔστι ἡ πάσχειν, ἀλλ' ἔχει πηλὶ ἡμῶς ἐγειρο
μῶν ἐν ἐρῶν. ὡς πρὸς τ' ὅρα κ' ὅλως τ' ἡμῶς κ' ἡμῶς. κ' οὐκ ἔδει ἀπὸ ἡρῶ τῶν συμ
μείως μὲν προσάγειν τῶ λόγῳ τῆν ἡμῶς. ἢ οἱ δὲ ἀπὸ τ' ὅρεσθαι κ' ὅρεσθαι τ' αὐτ'
ἀπὸ ἡρῶν προσάγουσιν. ὡς ἄρα ταῦτα ἐν αὐτῶ μὲν ἔχει τῆν ἀντίαν τῆς κινήσεως. οὐ
πάντα δὲ καθάρων τῆς πρὸ ἡμῶς ἑξέωθεν προκαταχούσης ἀντίας. τὰ τῆν δὲ τ'

ἀφ' ἑαυτῶν λύων οἰάμβλιχος φησὶν. ὅτι οὐκ ἔστιν ἀπλᾶ τὰ ὀρμῶν τὰ κ' ὀρεγόμενα.
σύνθετα δὲ ὄντα, οὐτε τ' αἰτίαν τ' ἐνεργείην καθόλου ἔχει, οὐδὲ κυρίαν ἀφ' ἑαυτῶν.
ἐκμέρους δὲ τῶν ἐν ἑαυτοῖς κ' δυνάμεως ὠρμητικῆς τὰς ποιήσεις. ὅθεν κ' συ-
νεργείας ἀπὸ τῶν ἐξωθεν δέονται. ἢ προκαταρχούσης, ἢ συμβαλλούσης, ἢ συμβαλλο-
μένης, κινησώσ τε παθητικῆς μετὰ λαμβάνει. περὶ ἄλλο μὲν γινόμενης, λέγει δὲ τ' σύν-
θετον ἔχει. ἀπὸ αἰτίας δὲ ἐνδιδομένης, λέγει δὲ τῆς αἰτίας τῶν ἐνεργείων δυνάμεως. διό-
ου δὲ ποιήσας ἔστιν αὐτὴ καθαρά. οὐδὲ πάθος μόνον. οὐδὲ ἀπὸ ταύτης ἐνίστασθαι δέ-
τερος τὸν ἀπὸ δόξων λόγον περὶ τοῦ ποιείν, τῶν λέγοντα τῆν αἰτίαν αὐτ' ἐργά-
τ' ἐνεργείην ἀφ' ἑαυτῶν. μόνον δὲ δειφῆσιν οἰάμβλιχος προστιθέναι τ' κυρίως κ' πρώ-
τως ἀφ' ἑαυτοῦ κ' ἀφ' ὅλου ἑαυτοῦ τῆν αἰτίαν παρέχόμενον. Ἐμόνως ἐν ἑαυτῷ ταύ-
την ἔχει. Ἐαυρτελή τις τὰ ὅλα αὐτῆν ποιεῖ μὲν. δηλοῦν δὲ ὅτι σαφέστερος μὲν ὁ λό-
γος οὕτως ἔσται διὰ τῆς προσηκῆς. καὶ ἀρχύτας δὲ ἐν βραχέϊ λόγῳ πάντα ταῦτα
ἐνεδείξασθαι. τ' γὰρ ἐν ἑαυτῷ ὡς ἐν ὅλῳ εἰληπτοῦ κυρίως ἔργως. πάλιν δὲ τοῦ πά-
σχοντος φησὶν, τ' ἐν ἑτέρῳ τ' αἰτίαν ἔχει τῆς κινήσεως. ἢ γὰρ ἀναίτιον ἔστι τ' πάθος,
ὅπως ἄρ' ἔστιν εἰς αἰτίαν τῶν γινόμενων ὑπομνησάμενος αἰτίας ἵσθ' ὅτι ἔχει αἰτίαν. κ' ἢ
τ' ἑαυτοῦ, ἢ ἐν αὐτῷ τῷ πάσχοντι, ἔστω οὕτως οὐ πάσχον μόνον ἔστιν, ἀλλὰ κ' ποιοῦν, ἢ ἐξω-
θεν ἔστω ἑτέρῳ. ὡς γὰρ αἰτιώσιν τὸ ποιοῦν ἔστω ἀπὸ αἰτίων ποιεῖν, ταῦτα πάσχει τ' πά-
σχον. Ἀπὸ τῆς δὲ κ' πρὸς τῷ ὀπωτίστος, ὡς ἔστιν ἀπόλυταίτιον ἔστω ἐν τῷ πάσχοντι
οὐκ ὄντα ἔστω ἄλλω. οἷον τ' ὁ πεισθῆς κ' ἰούσθαι. πολλὰ δὲ κ' ἐν ἄλλῳ τ' αἰτίαν ἔχοντα
τῆς κινήσεως οὐ πάσχει. ὡς κύκνος φέρεται ἐκ τῶν ἐν αὐτῷ λόφου λευκῶν ἰούσθαι, ἄγεται μὲν
ἔστω τ' οἰκείαν ἐντελεχείαν. οὐ μὲν τ' διὰ τ' ὑπομνήσθαι πάθος τ' ἰούσθαι. κ' τ' αὐτοῦ δὲ
ἀπὸ τ' ἐν ὄντος λόγου, οὐδὲ πῶς κ' πάθος ἔστω τ' αὐξήσθαι ἄγεται. ἀλλὰ πρὸς μὲν τ' ἰού-
σθαι ἔστω, μὴ τε τ' κύκνον ἐν ἄλλῳ ἔχει τ' αἰτίαν τ' λευκῶν εἶναι ἀπὸ ἑαυτοῦ,
μὴ τε ἄλλο μὲν τῶν ἔστω τ' οἰκείον ἔστω τ' ὑπομνήσθαι ἀγοῶν, ἐξωθεν ἔχει τ' τ' οἰκείον
εἶδος μετ' ἑαυτοῦ. πάθος τ' οὕτως λέγομεν τ' οὕτως μετεχέει, οὐ χότι ἄλλου οὐ πά-
θος τ' ἰούσθαι, ἀλλ' ἔπειθ' οὐδὲ μετὰ ληκτικῶν ἢ τ' εἶδος μετ' ἑαυτοῦ καὶ ἐνεργείαν,
ὑποαίρω ἢ ὑποδάτω, ἢ ἄλλου ἴνός ὑπο ἀναθυμιάσεως γινόμενης. ἴσως δὲ καὶ
διὰ τ' σύνθεσιν τῶν ὀπωμῶν κ' ἰούμῶν, ἔστω τῶν ἐν αὐτοῖς. τὰ μὲν ἐν τῷ ποιείν.
τὰ δὲ ἐν τῷ πάσχοντι. ἀπὸ μὲν δυνάμενοι δὲ ἀκρίβειαν, ἀπὸ λύτρωσ πείσεις τὰς ποιή-
τας ὑποτίθενται. ἀλλὰ πολλὰ φασὶν ἐν ἑαυτοῖς τ' αἰτίαν ἔχοντα τοῦ ποιείν, ἔπα-
θαίνε τ' καθόπαν τ' ἀπὸ τῆς ἐν αἰτίαις κακίας, ἐμπαθῆς εἶναι λέγομεν.
ἢ αὐτῷ δὲ τῷ πλωτίῳ, μὴ τε πάθη ἀπὸ ἐνεργείας εἶναι τὰ τῆς ψυχῆς πάθη,
ἢ ἐν αὐτῇ μεν ἐνεργείας, ἐν δὲ τῷ σώματι, πάθη. ὡς πρὸς οὕτως τῆν αἰτίαν τῆς κακί-
ας ἐν ἑαυτοῖς ἔχουσιν οἱ φῶλοι, οὕτως καὶ τῆν ἐνεργείαν αὐτῆς ἔχουσιν ἐν τῷ ποι-
είν, εἰ πρὸς πάθος αὐτῆς ψυχῆς οὐ λέγεται. ἢ δὲ περὶ τ' ὀπωμῶν γίνεται τ' πά-
σχον, ἀπὸ ἐν ἄλλῳ ἔστω τ' πάθος, καὶ ἐπὸ ἄλλου. καὶ οὕτως ἀληθῆς γίνεται ὁ τοῦ
πάσχοντος ὀρισμός. μὴ ποτε δὲ καὶ ἐν τῇ ψυχῇ πλωτίῳ ὄντων μορίων, ἢ πλω-

αὐτὴ τυπα, ἀλλ' ἢ καὶ περὶ αὐτῶν ἔχει πολλὰς δραστηρίους δυνάμεις. αἵ τε γὰρ σύμφυτοι
τῶν σοιχείων ἐνέργειαι, καὶ αἱ τῆς ἑσώτης κινήσεις, καὶ αὐτὸ βάθος, καὶ αὐτὸ ὕψος, αἵ τε
πληκτικαὶ καὶ κτ' ὅσων γινόμεναι, ἔσχαταί τε ὑπάρχουσι, ἢ ἐν τοῖς σωθῆ τοῖς θεώ-
ροῦνται. συμμιγῆς τε ἔστι πρὸς ἄλλας φύσεις. αἵτινες οὐκ ἐπιείκει ἐνέργειαι, ἴο, τε δρα-
στηρίων οὐκ ἐπιείκει ἔχουσι. ἀλλ' ἐπιμεμιγμένα πρὸς πάθη ἔστιν, αἵ ται τε καθ' ἑ-
αυτὰς οὐσαι, καὶ ἄφ' ἑτέρων δέχονται πηλὰς ἐαυτὰς ἐπιπλοκήν. ὅσα μὲν οὖν ὑπὸ τῶ
ποιδίῳ ὑπάγεται, διὰ τούτων πέφηνεν. Δείον δὲ ἐπισηῆσαι, διὰ τῆς τελευτῶν
τοῦ τοῦ εἶδος ἢ αὐτῶν ἀψύχων θεωροῦμενον, πρῆκετε λέως ὁ ἀρχύτας. καί μοι δο-
κεῖ τὰς κυρίως ποιήσεις ἀτελέσθαι πρὸς ἐμῶν, αἵτινες ἐν ἑαυτῶν κυρίως ἔχουσι
τ' ἀρχὴν τῆς κινήσεως, πρὸς τὴν ἑσώτην τὰς σωματικὰς ταύτας. αἵ τε πρὸς πάθος συμ-
μιγμένα κινήσεως καὶ ἀνοιώσεως γινόμενα. τούτων δὲ διαίρεθῆναι, κα-
ρὸς αἵ εἰσι λοιπῶν τὰ ὑπὸ τοῦ πλωίου λεγόμενα ἐπισκέψασθαι. τὸ τρίτον τὰς
πρὸς τὸ πάθος ἔρεπούσας κινήσεις λέγειν ποιήσεις δύο, συλχεῖται δὲ γένη πρὸς ἄλ-
ληλα. οὐ γὰρ ἔστιν ἀπὸ τῶν ἐν τῶ ποιδίῳ αἰσθητῶν κινήσεων πρὸς τὸ πάθος κινήσεις.
ἔστι τις καὶ τὰς κινήσεις πειθέσθαι λέγειν ἐν τῶ ποιδίῳ, τὰς κτ' ἢ κινήσει δὴ λονότι λη-
ψεται αἵτις τοῦ κινήσθαι. αἵτινες ὡς ἐν αἵτις λόγῳ, πρὸς ἕχουσι τὰς ἀρχὰς ὅλας
τῶν κινήσεων. ἀλλ' οὐ δὲ τὰς ἐνεργείας τῶ ἀπολύτως ὁ πῶ δὲ ἵχρα κτηρίζειν. καὶ γὰρ
κινήσει τ' ἀπολύτως ὑπάρχει. ὡς τὸ βαδίζειν. ἢ ἐνεργείας οὐχ ὑπάρχει, ὡς ἐν τῶ
ποιδίῳ. ἐπεὶ δὲ τὸ ποιδίον ἔστιν ἢ ποιδίον, ἢ πάσχειν. τὸ δὲ λέγειν μὴ ποτε οὐδὲ τῶ ποιδίῳ
ἔστι τὸ ποιδίον καὶ τὸ βαδίζειν διὰ τὸ εἶναι ἀπολύτως, τῶν αἰσθητῶν μᾶλλον κατὰ σκευά-
ζῃ δὴ κινήσεως. πολλὰ γὰρ μᾶλλον ἔσται ἐν τῶ ποιδίῳ. διότι αἰσθητῶν κινήσεων ἐν αὐτῶ πο-
ήσεις ποσῶν ἀπολύτως. ἀλλ' ἢ μᾶλλον φησὶ τὸ ποιδίον τῶν πρὸς τὸ. ἢ πρὸς τὸ μὲν οὐδὲ ἠνόν-
σις πᾶσα πρὸς τὸ ἀπὸ τῶν. ἢ τὸ καὶ πρὸς τὸ δείκνυται αὐτὸ οὐσαγε πρὸς τὸ καθ' ἑαυ-
τῶν, πρὸς λαμβάνει τῆν σχέσιν. καὶ γὰρ περὶ τῆς αἰσθησεως αὐτῶ ὁ πλωίτος ἢ αἰσθη-
σις φησὶ πρὸ τῆς σχέσεως ἐνεργείας ἔστιν, ἢ πάθος. ὡς αὐτῶν δὲ κινήσεως. ἢ δὲ καὶ τὸ νόη-
σις τῆς τῶν πρὸς τὸ νόησις, ἀλλ' ἢ τὸ γένησθαι, ἐν τῶ ποιδίῳ ἔσται. ἐπεὶ καὶ ἢ ἀρχὴ τῶν πρὸς
τὸ ἔστιν. ἀλλ' ἢ τὸ ἄρχειν τοῦ ποιδίῳ. ἐπεὶ δὲ τὸ αὐτῆν κινήσει καὶ ἐνεργείαν ὁ πλωίτος
ὑποθέμενος ἐν ἄλλοις τῶν κινήσει ἀπεφηνάτο, ἴδωμεν πῶς διαίρεθῃ τὸ ἄλλοις τοῦ
φησὶ δὲ, τὰς μὲν, σωματικὰς εἶναι. τὰς δὲ, ψυχικὰς κινήσεις. καὶ τῶν ψυχικῶν, τὰς
μὲν, λογικὰς. τὰς δὲ, ἀλόγους. καὶ δὴ λονότι πρὸ τὰ μετέχοντα ἐν οἷς ἐπίνοῦται
ἔστιν ἢ ἡριαντὴ διαφορά κατὰ συμβεβηκός ἐπομῆν. ἀλλ' οὐ κατὰ τῆν τοῦ ἄλλοις οἷ-
κείαν διαφορὰν γένομῆν. ἔστι δὲ σωματικὰ μὲν κινήσεις, ἐν τῶ ποιδίῳ, αἵ τε ὀργάνω-
τῶ σωματικῶν χρώμεναι, ὡς ἐν τῶ τῶ πῶν, καὶ ὅσαι τοῦ σωματικῶν ἔστιν ἴδιαι. ὡς πρὸς τὸ βα-
ρῆν. αὐτὴ ψυχῆς δὲ ἐν τῶ ποιδίῳ κινήσεις. διὰ ψυχῆς μὲν τὸ γεωμετρεῖν. ψυχῆς δὲ οἷ-
κεία ἐνεργεία ἢ κινή. δύνανται δὲ τῆς καὶ τὰ μὲν, ἐν ψυχῆ, τὰ δὲ ἐν σωματικῶν τῆν. καὶ
τοῖς ἄλλοις μὲν καὶ περὶ ψυχῆν γίνεσθαι πάθη. πάλιν δὲ τὰς μὲν, πρὸ ἑαυτῶν ἢ ἄλ-
λα φησὶ κινήσεις. τὰ δὲ ὑπὸ ἄλλων, ἢ ἄλλας. ἢ δὴ λονότι τὸ ποιντικῶν ἢ παθητικῶν

θῶμεν κὴ τοῦ ἔργου ἡσυχία, γράφοντες κὴ τὰ πρὸς ἄλλοις ἔρημιμα τῶ ἰαμβλίχῳ, κὴ τοῖς
ἄλλοις σιωπῶμεν. λέγει τοίνυν ὁ πλωτῆρος, ὅτι ἐδοκίμασι, μὴ ἐκ τοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ
ἢ ἀπ' ἄλλου χαρακτηρίζειν τὸ ποιεῖν καὶ τὸ πάσχειν, ἀλλ' ἐκ τοῦ κτ' φύσιν ἢ πρὸς φύ-
σιν. τὰ μὲν γὰρ τοῦ οἰκίου τέλους τυγχάνουσι, ἐν τῷ ποιεῖν εἶναι. τὰ δὲ ἐναντία
τούτων, ἐν τῷ πάσχειν. ἔργον γὰρ ὅτι πρὸς ἀφ' ἑαυτοῦ ἀποθνήσκουσι, οὐ πάσχειν, ἀλλ' ἐνεργ-
γεῖν φησὶ. σάξοντα ἢ κτ' λόγον, καὶ ἢ κτ' τῆν οἰκίαν τελεῖται. τὸ δὲ ἀδινῶντα,
καὶ πάντας ἀναρῆ φησὶ ἀνθρώπου, φθείρουσι τὸ κτ' λόγον καὶ τὰς κατὰ φύσιν
ἀφορμὰς, πάσχειν ἀλλ' οὐ ποιεῖν φησὶ. διὸ κὴ τῆν αὐτῆν κίνησιν συμβαίνει τοῦ ποιεῖν
κὴ τὸ πάσχειν εἶναι. ἔργον γὰρ ἄλλο ὡς μὲν τεχνικῶν, κατὰ φύσιν ποιεῖ. ὡς δὲ φυσικῶν,
πρὸς φύσιν. οἷον τὸ ἐν τοῖς ζώοις πῦρ κάτω κινούμενον. καὶ ἢ γὰρ ἄνω. κτ' μὲν τῆν τε-
χνικῶν τοῦ δημιουργοῦ, κτ' φύσιν κινῶνται. διὸ οὐκ ἐστὶ παθητικὴ, ἀλλὰ δραστηκὴ ἢ ρι-
στικὴ κίνησις. πρὸς δὲ τῆν ἀρχὴν οὐδὲν, παθητικὴ. πρὸς δὲ τῶν ἀντιλέγων
τες, ἄμοφασιν εἶναι τὸ ποιητικὸν αἴτιον, κὴ ἄμοφ' τελικόν. καὶ ἐν τοῖς αἰτίοις τὸ τε-
λικόν ὁ πρὸς ἑχούσαν ἀξίαν ἔχει, ἀλλ' ἐν τῷ ποιεῖν τὸ ποιητικόν κυριώτερον. καὶ οὐδε-
μὸς ἄλλου πρὸς δέομενον ἐν τούτῳ. ὅταν οὖν ποιῶν τι τοῦ τέλους διαμῆται, κτ' μὲν
τὸ ποιητικόν ἐν ἑαυτῷ αἴτιον, ποιεῖν ἀλλ' λέγει το δικαίως. κτ' δὲ τῆν ἀμαρτίαν τοῦ
τέλους, πάσχειν ἢ πρὸς φύσιν διατίθεται. τάχα δὲ κατὰ τῆν τεύξιν τοῦ τέλους,
ὅταν κατὰ φύσιν διατίθεται, πάσχειν ἀλλ' λέγει καὶ οὕτως. οὐ γὰρ πᾶν πάθος δι-
λοῖ τὸ πρὸς φύσιν, ἀλλ' ἐστὶ τὴν καὶ κατὰ φύσιν. ἢ δὲ κὴ τὸ τέλος κὴ τὸ ἀφ' αὐτοῦ ἐν ἑαυτῷ
ἔχει ὡς φησὶ τὸ ποιεῖν λεγόμενον, καὶ οὐτος ὁ πρὸς τοῦ ποιεῖν ἀποδοθεὶς λόγος, ἀρ-
ρώς ἔσται ὅτι ποιεῖν ἐστὶν τὸ ἐν ἑαυτῷ τῆν αἴτιαν ἔχειν. μήποτε δὲ αὐτῶν ἀπὸ τῶν
οὐτε διαμῆται τὸ ποιητικόν καὶ τὸ τέλος, ἀλλ' ἔστι τὸ αὐτὸ σὺν δὲ ἀμικκον. ἢ δὲ διήκ-
ται, οὐδὲν ἄρπον. κατὰ μὲν τὸ ποιητικόν, ποιεῖν. κτ' δὲ τὸ τέλος, πάσχειν. ὅταν δὲ
τὸ τέλος ποιῆ, κατ' ἐκείνου ποιεῖν λέγεται. ὅτι οὐκ ἔστι πρὸς ἀφ' ἑαυτοῦ ἀποθνήσκων, τὸ μὲν
κατὰ τὸ τέλος ποιῆσιν κατ' ἢ σάξοντα τὸ κτ' φύσιν καὶ κτ' λόγον ταῦτ' ἐνεργεῖ. καὶ
ἔχει ἐν ἑαυτῷ τῆν αἴτιαν τῆς ριστικῆς ἐνεργείας, τῆς τὸ τέλος ποιοῦσιν τὸ οἰ-
κίον. ἢ δὲ τοῦ τέλους μεθεξῆς, πεπονησιν. ἀλλ' ὅφ' ἑαυτοῦ. τὸ μὲν ριστικὴν κὴ τε-
χνικὴν ἑαυτοῦ ἐνεργεῖαν, οὐκ ἐπὶ ἔχει ὅταν ἀποθνήσκῃ. ἀλλ' ἄμοφ' αἴτιος τοῦ ἀπο-
θνήσκον. διὸ κατ' οὐκ ἔχει ἐν ἑαυτῷ τῆν αἴτιαν ἀλλ' ἐν ἄλλῳ, κτ' τοῦτο πάσχει, ἀλλ'
οὐ ποιεῖ. ἢ μὲν ἄρα ἑαυτοῦ ὅτι πρὸς τῆς πρὸς ἀφ' ἑαυτοῦ ἐπιδοθεὶς, αὐτὸς πάλιν τὸ ποιῶν κὴ
τὸ πάσχειν κατ' ἄμοφ' ἄμοφ'. πᾶν οὖν καθόσον ποιεῖ, ἐν ἑαυτῷ τὸ αἴτιον ἔχει τὸ ποιεῖν.
πᾶν δὲ πάσχειν καθ' ὅσον πάσχει, ἐν ἄλλῳ. καὶ τὸ ἀδινῶντα οὖν ὅταν πάσχειν ἴσως λέγει,
φθίρομενον τὸ κατὰ λόγον ἐν αὐτῷ. καὶ ἀναρῆ πάντας ἀνθρώπων, πολλὰ ἐν αὐτῷ
θεωρεῖ. καὶ γὰρ ποιεῖ αὐτὸς ἐν ἑαυτῷ, τῆν τοῦ κτ' λόγον φθίρομεν. εἰ πορ' ἑαυτοῦ δια-
φθείροι. κὴ πάσχει δὲ ὡς ὁ πρὸς ἑαυτοῦ διαφθέρομεν. κὴ μὲν ριστικὴ τῶν ἄλλων ἀναρ-
ρεσιν ποιεῖ. ἢ μὲν ριστικὸν ἑαυτοῦ γένοιτο ἀδινῶν ἐκείνου ἢ ἀλλοῦ ποιεῖ. οὐτος δὲ πάσχει
μὲν τὸ τοῦ ποιῶν τὸ ἄλλο. ποιεῖ δὲ ἔστι τὸ ἀναρῶν μὲν. καὶ τὸ πῦρ δὲ τὸ ἐν

ἡ δὲ ζώοις ἐκείναις κινῆται, καὶ ἡ γὰρ ἀνω. πρὸς μὲν τὴν τέχνην ἡ δὴ δημοῦρου φησὶ
 ὁ ἰάμβλικος ἀρχὴν οὖσαν καὶ ἀλλήν ποιήσεως, ποιεῖ ἡ γὰρ. πρὸς δὲ τὴν τῆς φύσεως
 αἰτίαν, εἰ ποῦ ἄφύσιν κινῆται, πᾶσαι ἡ γὰρ. θαυμάζω δὲ ἐγὼ, εἰ μὴ ἴδω ὅτι ποῦ
 βούλεται ὁ πλωτῆρος, καὶ ἡμεῖς λέγομεν. ὅτι τὰ μὲν κτ' φύσιν, ἐν τῷ ποιεῖν ἐστὶ. τὰ
 δὲ ἄφύσιν, ἐν τῷ πᾶσαι. ἴσως οὖν σαφέστερόν ἐστι λέγειν, ὅτι ἡ γὰρ πῦρ ἢ αἰὲν τὰ
 κινῆται κινήσεις, καὶ τῆς γῆς ἢ αἰὲν τὰ ἀνω, πᾶσαι ἡ γὰρ ἀπὸ τῆς δημοῦρου φησὶ ποιήσεως εἰ-
 γνόμενα. ἀλλὰ τελικὰ καὶ ἄλλο ποιεῖ ἡ γὰρ σωθέρου. πᾶσαι ἡ γὰρ ποιεῖ αἰὲν
 τῶν στοιχείων, εἰ τις ἐπιζητῆται, τὴν κατὰ τὸ εἶδος καὶ τὴν ἐν αἰσίοις αἰτίαν ἐνεργοῦσαν,
 ταύτην ἡ ἀφορίζεται. διὸ κτ' μὲν τὰς ἐνεργείας, καὶ ἔξω τῶν καὶ ἄλλοι κτ' τὰ πᾶ-
 σαι, καὶ ἀπὸ δημοῦρου φησὶ ἢ λόγων εἰγνόμενα. ἡ γὰρ μὲν σωθέρου, εἰς τὴν σύστασιν ἡ γὰρ
 εἰδὼς συντελεσθῆναι, εἰς ἡμὲν ὁ δημοῦρος βλέπει. ἀλλὰ δὲ βιαζόμενα, φησὶ τὴν ἀμυ-
 δροῦται. καὶ αἰὲν τῶν ζώων δὲ αἰ ἀνοικείως φησὶ τῶν εἰδῶν. ἰγνόμενα ὁρμαὶ καὶ κινή-
 σεις ἀφιστάμενα τῆς ποιητικῆς αἰτίαν ἀρχῆς, πᾶσαι ἡ γὰρ φύσιν τε ἔχουσι, καὶ εἰς τὴν ἐναντί-
 αν τῆ γὰρ ποιεῖ αἰτίαν πείσανται. διὸ καὶ ἐν τῷ πᾶσαι αἰτίαν ἔχουσι, τὰ τε ἄλλα. καὶ
 ὅτι ἡ μὲν ἡ γὰρ ποιεῖ ἀρχῆς, εἰς τὸ εἶναι αἰτίαν σὺν ἡ γὰρ. ταύτην δὲ εἰς φησὶ ἀπὸ κλίσει.
 ἀλλὰ τὸ ἡ γὰρ, εἰσὶν ταὶ καὶ ἡ γὰρ ταὶ αἰ ἀρχαί, οὐκ ἐν ἑαυταῖς ἀλλὰ ἔξωθεν. εἰ ποῦ εἰσὶν ἐν
 τῷ πᾶσαι. εἰ μὲν ποιεῖ ἡ γὰρ ἀρχαί, ποιεῖσιν καὶ ταύτην ἔχουσι, καὶ ἀφιστά-
 ται ἡ γὰρ κτ' φύσιν. εἰσὶν ἡ γὰρ καὶ φθαρτικὰ ποιήσεις, ὡς ποῦ καὶ πείσεις τελειωτικαί.
 καὶ οὐ πᾶσαι ποιεῖ εἰς τὸ εἶναι αἰτίαν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ μὴ εἶναι, εἰ τε εἰς ἑαυτόν ἐνεργεῖ,
 εἰ τε εἰς ἄλλο. καὶ ἡ γὰρ τὸ πᾶσαι ἔχουσι, ἀπὸ τῆς πᾶσαι φύσιν ταύτης διασέσεως
 ἐνεργεῖ τῶν ἐνεργείας, εἰ καὶ μὴ καθαράς, διὸ καὶ πᾶσαι συμμειγῆς εἰσὶν, εἰ καὶ ἀπὸ πε-
 ποῦ εἰς διασέσεως ποικίλα ὁρμαὶ. καὶ αἰὲν τῶν ἔξωθεν δὲ κινουμένων, ὅταν εἰς τὴν φύ-
 σιν κινῶσιν ὡς ποῦ οἱ γεωργοὶ καὶ οἱ διδάσκαλοι. ἐπὶ δὲ ἡ ποιητικὴ ἀρχὴ τῆς φύσεως
 καὶ ἡ τῆς τέχνης, εἰς τῶν συμπίπτουσι. καὶ διὸ ἐνεργεῖσιν αἰσὶν ἔχουσι. αἰ μὲν τῆς τέ-
 χνης, ὡς τε χημικῆς ἔξωθεν ἔχουσι τὴν ἀρχὴν, πᾶσαι ἡ γὰρ γίνονται ἐν τῷ κτ' φύσιν ἔχου-
 τι. αἰ δὲ σαρκικὰ τῆς φύσεως ἔξωθεν ἔχουσι τὴν ἀρχὴν, μόνον εἰς τὴν τῆς ἐνε-
 ρείας εἰ δὲ. καὶ ὅταν δὲ ἡ γὰρ διδάσκουρος ἀνοικεῖ εἰς τὸ μὴ μανθάνουσα, ἢ μὲν ἀπὸ τῆς
 φωνῆς ἐνεργεῖ, τὸ δὲ τῆς ἀνοικῆς πάθος σύζυγον ἔχει. καὶ οὕτως αἰὲν ἡ γὰρ τῶν ποιεῖ
 τῶ πᾶσαι σὺν ἐξουκται. ἀλλὰ μὲν οὖν τῆς κτ' τῆς φωνῆς ἐνεργείας. ἀλλοῦ δὲ τῆς τῆς
 ἀνοικῆς πάθους. ὅταν δὲ τὸ ὑπὸ τῆς φωνῆς πάθος μὲν ἐπιγίνηται ἐν τῷ πᾶσαι, ἀλλὰ
 ποροβάλλει ἄφ' ἑαυτῆς ἀνοικῆς ἐνεργείαν τῆς ἀντιλήψεως, τότε ἀνοικῆς ἀρχὴ τῆς εἰ-
 ἑαυτοῦ ἐνεργείας ἢ γνῶσεως ἡ γὰρ ἐνεργεῖ. εἰ δὲ ὁ δεξάμεν τὸ ποροτέρων ἐνεργείαν κατὰ
 πάθος, ἀνοικῆς ποιεῖται ἐκ τῆς πάθους ἐνεργείαν, οὐ δὲ τὸ ἡ γὰρ χημικῆς σὺν ἀπὸ τῆς πᾶσαι
 τῆς πορογένεσιν μὲν τῆς πάθους ἐνεργείαν, τὸ ἐν μέσῳ πάθος ἐκλείπεται. οὐ δὲ τῆς ἀ-
 ρχῆς τῆς δευτέρας ἐνεργείας ἐν τῷ διδάσκουσι θετέον, ἵνα ἐν ἄλλο φωνῆς τῆς ποιήσεως
 ἢ αἰτίαν. ἀλλὰ ὡς ποῦ εἰς σύζυγον, ἡ γὰρ μὲν, ἐν τῷ μανθάνουσι διὰ τῆς φωνῆς ἐν τῇ ἀνοικῆ
 πάθους, ἐν ἄλλο ἢ αἰτίαν τῷ διδάσκουσι. τῆς μὲν γὰρ ἀντιλήψεως τὴν οἰκείαν ἀρχὴν,

ἐν τῇ τ' μαθησίᾳ τοῦ ψυχῆ ὑποθέτει, εἰρομύθη ἀπὸ τῶν ἐν τῇ ψυχῇ λόγων. ἵνα
κὺ ἀληθῶς ἐπιγῶ τ' ἐκείνῃ, κὺ οἰκείως ἀλλοῦ ἀρὰ δέξεται, καὶ μὴ ἐν μόνῃ μείνη τῇ
παλῆ κὺ τῇ ἀκούσει. κὺ οὕτως ἢ τῆς ἐνεργείας ἀρχὴ ἐν ἀλλοῦ τῆς ἔσται, κὺ οὐκ ἐν ἑαυτῷ.
ἀπὸ δὲ τῆς αὐτῆς ἐννοίας, κὺ ταῦτα ὁ πλωτῆρος ἐπέσει. ὅρα ὅπου μὴ ἐνεργεῖα περὶ
σὺς δὲ μόνον, ταῦτα ἔσται ἐν τῷ πάσχειν. ἢ οὐκ ἐκάλιοι γίνοιτο τ' ἀσχεῖν, ἢ δὲ ἐνεργεῖα
τ' χερσὺν ἔχει, ἢ κ' κακίαν ἐνεργεῖν ἴσως κὺ ὄρα, ἢς ἄλλοι ἀνολάτως. μόνως δὲ
ταῦτα ἐν τῷ πάσχειν εἰσομεν. κὺ εἴρηται μὲν ταῦτα, ἀπὸ τῆς ἐννοίας τοῦ πάσχειν κὺ
ποιεῖν. σαφῶς μὲν τὸ ποιεῖν, ὀρθαρτικὸν δὲ τ' ἀσχεῖν λεγούσης. κὺ τ' μὲν, κάλιοι.
τ' δὲ, χερσὺν. μά χεῖ δὲ τῇ σὺνθεσίᾳ ἐνεργείας κὺ ποιήσεως, κὺ φάλας ἀρὰ φύσιν λε-
γούσης. κὺ αὐτὰ λῆν τελευτῶν κὺ κ' φύσιν λογισμῶν. ἢ γὰρ ἀπὸ τῆς ποιήσεως,
οὐ χεῖν τῆς ἐνεργείας, ἀλλ' ὅσα ποτε εἰσὶν ἀφ' ἑαυτῶν τῶν ποιήσεων κατ' εἶδη
διωρισμέναι, πᾶσαι ἀρὰ εἰσὶν αὐτῶν τ' ποιεῖν. ὡσαύτως δὲ κὺ τὸ τ' ἀσχεῖν.
ἔσθ' μὲν τελευτῶν ἀρὰ. ἔσθ' δὲ κὺ ἀτελή. κὺ τὰ μὲν, καλὰ. τὰ δὲ, ἀσχεῖ. κὺ τὰ μὲν, κ' ἔ-
φύσιν ἐνεκατέρω. τὰ δὲ, ἀρὰ φύσιν. ἢ δὲ τῆς τὰ ἕτερα μόνον τῶν ἀντικειμένων ἐπὶ
αὐτῶν λαμβάνει, οὐκ ἀρὰ βραχυσελέει τὰ γένη ταῦτα. ὡσαύτως ἀρὰ εἰς ὅλην τ'
ποιότητά τ' κ' φύσιν ἐξίη λέγοι μόνον. ἢ μόνον τῆν ἀρὰ φύσιν. ἀλλ' οὐ δὲ πάνθ' ἔσθ'
τὸ ποιεῖν τ' ἑαυτοῦ, ἀλλὰ κὺ τ' ἕτερου. τ' ἑαυτοῦ μὲν, τ' ἀπολύτως, ὡς τ' βαδί-
ζην. κὺ τ' ὀρθῶν, ὡς τ' τυπῶν. τ' ἕτερου δὲ, ὡς τ' ὀρέγεσθαι. ὅταν γὰρ τ' ὀρεκτοῦ φῆ
βιάζηται τ' ἐπιθυμίαν, ἢ δὲ ἀφ' ἑρῆ τ' πεπληῖται, ἢ ὡς ἐνεργεῖ κατεχεθῆναι. ἐν δὲ
τῶν τῆς ὀρέξεως ἐνεργείας οὐσας, οὐκ ἐξ ἑαυτῶν, ἐκ δὲ τῶν ὀρεκτοῦ φῆ ὄρμησθαι.
καί τῆς ὄρμησθαι ὄρμησθαι. τ' δὲ ὀρεκτοῦ, ὡς κὺ κ' τῆς. οὐ μὲν χεῖν, οὐ δὲ
ὡς τῶν τ' ὀρέξιν, ἀλλὰ κὺ ἀρὰ ἀλλοῦ τῆς ἐπιτηδεύουσι. κὺ τ' ἄρπον ρεῖν τῆς
εἶναι τ' ὀρέξιν ἀρὰ τῆς ἀρκακίης ψυχῆς, ἢ ἀκίης τοῦ κατὰ ἀριστοτέλην. ἢ μὲν τῆς
ἀρκακίης ἢ ὀρέξιν ὡς ἀλλοῦ φησὶν, οὐ δὲ ἀρπον τ' ἐξ ἑαυτῶν ἔχει τὸ κίον. καί τῆς
ἀρπον τ' ἀρκακίης τ' ὀρέξιν, κὺ οὐκ ἐξ ἀλλοῦ ἔχουσαν τ' ἀρκακίης. πολὺ δὲ
ἀρκακίης τ' ποιῶν τῆς ὑποτάξει τ' ποιεῖν. πῦ μὲν τ' ποιεῖν, ἢ ὡς τῆς ἀρκακίης
πλωτῆρος ἀντεῖρηται. πῦ δὲ τ' ἀσχεῖν, ἐφ' ἑξῆς ἔκτεον. ἐπεὶ δὲ κὺ ἀλλοῦ ὁ πλωτῆ-
ρος ἰδίᾳ ἀρκακίης ἀλλοῦ σκοπεῖ. ἢ ἢ γὰρ οὐ δὲ ἢ φησὶ τ' τ' ἕτερου χαρακτηρίζει
τὸ πάσχειν. ἔσθ' γὰρ κὺ τ' ἑαυτοῦ, κὺ οὐ πάντ' ἕτερου. τ' ἑαυτοῦ μὲν, τ' σὶ περὶ τῆς.
τ' ἕτερου δὲ, τὸ τυπῶν. κὺ οὕτως οὐ δὲ ἀφ' ἑρῆ τ' ποιεῖν. εἰ πορ καὶ ἐκείνο τ'
ἑαυτοῦ κὺ τ' ἕτερου. ἀλλ' εἴρηται πρότερον, ὅτι οὐ δὲ ἀρκακίης τ' ποιεῖν τ' τ' ἕτερου
πρὸς ἑαυτῶν δέ τ'. οὐ τ' ἀρκακίης τ' ἀσχεῖν τ' ἑαυτοῦ. κὺ πῦ τῆς σὶ ψεως ὅπως ἐξ ἑ-
αυτοῦ μὲν, πρότερον εἴρηται. ἀλλ' ὅταν φησὶ, μὲν δὲ συμβαλλοῦ ἀλλοῦ ὑπομένει ἀρκακίης
ὡς τ' μὲν δὲ οὐ δὲ ἀρκακίης ἢ τῆς ἐξίησιν ἀλλοῦ πρὸς τ' χερσὺν ἢ μὲν, πρὸς τ' βέλ-
του τῆς ποιῶν τῆς ἀρκακίης περὶ εἶναι. τῶν δὲ οὐ τ' δὲ δὲ τῆς ἀρκακίης τ' ἀρ-
κακίης τ' τῶν ἀρκακίης ἢ βούλεται σὶν ἀρκακίης. ἢ γὰρ μὲν δὲ ἀλλοῦ συμβάλλεται ἢ τ' ἀρ-
κακίης, ἢ ἐνεργεῖ τ' ἀρκακίης, ἢ ἀρκακίης ἢ ὡς ἐξ ἑαυτοῦ. καὶ τῶν ἐν αὐτῷ δὲ ὄρμησθαι,

τὰ μὲν, ποιεῖν. τὰ δὲ, πάσχει. κὺ οὕτως ἔσται ὡς ἀπ' αὐτοῦ ὁ πάθος. Πῶς δὲ δεῖ τὴν ἰάμα
βλιχος μὴ ἀγειν ἕως οὗ σῶσιν τὰ πάθη, εἴ πορ ἄρῃα τ' παθῶν κὺ ἕως οὗ σῶσιν πορ ἀγει, ὅσα ἐστὶ
γενεσιουρῖα. Πῆ ποτε δὲ γυρ οἰκφ' ὀμῆσιν τῶ πάθφ. ἔ γδ' δεῖ πορ οὐκ ἀρχῆ τ' οὗ σῶσιν τ'
δεξομύκην τ' πάθος, οὐκ ἔσιν οὐσι οὐσιον τ' πάθος, ὡς πορ οὐ δὲ ἄλλοίωσις. ἴδιον ἀλ-
λοίωσιμ δὲ εἴ πορ ὑπομύκην τ' πάσχει, τ' μὴ ἕως οὗ σῶσιν ἀγουσαν. ἀλλὰ πῶς πορ ὁ
χῆρον, ἢ μὴ πορ τὸ βέλτιον δοκιμάζομεν τὰ πάθη σὺν τελεφ, ὅταν ἄρῃα ἀπ' ὧν τὸ
καλλιον ἐν ἡ μῖν ἀπορῖα ζῆται. ἢ ἐπὶ δὲ κὺ ἀπὸ οὗ πλω τῖνος ἢ πορ πορ πορ ὁ
ἴδωμεν ἢ πορ ἕαυ τ' ἄν τι φῖθσιμ. ἀλλ' ἔκαλλιον ὄχε λκός ἀπο τ' θερμαίνεσθαι, οὐ
δὲ κωλύφ τὸ πάσχει. δι τῶν γδ' εἶμαι τ' πάσχει. τ' μὲν, ἐν τῶ χῆρον γίνεσθαι. τ' δὲ,
ἐν τῶ βέλτιον, ἢ οὐδὲ τερον. κὺ δὲ ἡλον ὅτι πορ τερον μὲν, ἐν τῶ χῆρον γίνεσθαι τὸ πά-
σχει ἐφῖθερ. ἐν τῶ αὐθὰ δὲ, ἐν δὲ ὄσιμ εἶμαι τινὰ πάθην κὺ πορ τὸ βέλτιον ἄγουται.
τεθείσις δὲ φησὶν ἰάμβλιχος τῆς ἐπ' ἀμφω ἕο πῆς ἐν τῶ πάσχει, οὐκ ὀρθεὶς ἐπὶ
χῆν τ' ἢ οὐδὲ τερον. μαχομύκως γδ' λέγει πορ τ' ὑποθεσιν τ' γυρ πορ κὺ πάσχει.
εἴ πορ τ' μὲν, ἐν τῶ κ' φύσιμ κὺ βέλτιον ἐφῖθερ. τ' δὲ, ἐν τῶ πῶ φύσιμ κὺ χῆρον. κἀρῖ
ἕ ὁμοιον γίνοιτο τ' πάσχει, οὐ δὲ χῆρον δηλονότι οὐ δὲ βέλτιον γενήσεται. ὡς τε οὐδὲ
τερον. ἐστὶ δὲ κὺ δὲ ἀφορον γίνεσθαι τῆν κ' τ' χῆρον ἢ βέλτιον σὺ κηριστὴν μὴ ἔχει. ὡς
ὅταν ἐρυσθρον ἐκφασὸν γίνηται. ἀλλὰ κὺ πορ τ' μὴ ἕως οὗ σῶσιν ἰά πάθη, ἀπορῖ
ὁ πλω τῖνος. ἔ γδ' τ' θερμαίνεσθαι φησὶν θερμότητα ἐστὶν ἰσχυρ, εἴη δὲ τ' θερμαίνε-
σθαι τ' ἢ χελκός, τ' μὲν ἀνδρῖαν τ' ἕως τῆν οὗ σῶσιν σωτελοῖν, τ' δὲ χελκός οὐκ ἐπὶ,
εἴη ἂν τ' ἀπὸ πάσχει τ' κὺ μὴ πάσχει. εἴ πορ τ' πάσχει μὲν, τ' μὴ ἕως οὗ σῶσιν σὺν τε-
λεφ. πορ δὲ γυρ φησὶν ὁ ἰάμβλιχος, ὅτι κακός εἰληπται ὁ τ' πάσχει ὀρισμός, κ' τ'
τ' μὴ ἕως οὗ σῶσιν σὺν τελεφ. εἴτε γδ' ἕως οὗ σῶσιν σὺν τελεφ, εἴτε ἕως ἄλλοίωσιμ, εἴτε ἕως ἄλλο
ὅτι οὐ τ' θερμαίνεσθαι, ἐν ἐπὶ τῶ πάσχει ἐστὶ. μὴ ποτε δὲ τ' μὲν ἕως οὗ σῶσιν σὺν τε-
λεφ τ' πάθος καλῶς εἰρηται, δι ἢ κὺ πορ τερον εἴ πορ ἄρῃα. ἐν τῶ αὐθὰ δὲ, ὁ μὲν χελ-
κός, θερμαίνεσθαι, κὺ πάσχει θερμαίνεσθαι. ὁ δὲ ἀνδρῖας, κ' σὺμβεβηκός θερμαίνεσθαι,
δι ὅτι χελκός ἐστὶν. οὐ δὲ γυρ ἰάμβλιχος ἀπορῖα χεται, ὡς γίνεσθαι τὸ πάσχει τῶ
ἔχει ἐν ἕαυ τῶ κίησιμ τ' ἄλλοίωσιμ τ' κ' τ' ἄλλοι οὐ σῶσιν ὀπωσῶν. οὐ γδ' τ' κ' ἄλλοίω-
σιμ μόνη κίησιμ φησὶν ἐν τῶ πάσχει σῶσιν, ἀλλὰ κὺ ἄλλας πλείωσις. καὶ γ' καὶ τ'
αὐθὰ ὁ μὲν, πάσχει ἂν λέγοιτο. καὶ τ' κ' τὸ πορ κίησιμ μόνον. ὡς δὲ ἰάμβλιχος φησὶ,
κὺ τ' ἕως οὗ σῶσιν ἀγομενον. ἔ φησὶ δὲ φησὶν ὁ πλω τῖνος κίησιμ ἕως ἀμφω πορ ἕ εἶναι, ὅσα
τ' πορ κίησιμ πορ τ' πάσχει. οὐ πορ κίησιμ, καὶ οὐ πορ κίησιμ, καὶ δὲ κακηγορῖα εἰνά-
τερον, ἴο, τε πορ κίησιμ, κὺ τ' πορ κίησιμ ἢ τ' πάσχει. καὶ οὕτως δι δῶσι τῶ δεκίησιμ, ὡς τε
οὐ πορ λαμβάνει. ὡς τε δῶσις κὺ ληθῖς. καὶ πορ π. ἢ ἔχει ὁ λαβῶν, ὡς πορ λέγει
ἔχει χεῖμα, δι ἄρῃ οὐκ ἔχει κίησιμ. καὶ μὴ ποτε κὺ τῆ τ' ἔχει κακηγορῖα ὑποτάς-
σεται. οὐ τὰ πορ ἄλληλα μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀπόλυτα. κὺ γδ' κὺ ἄπολυτος κίησιμ
σῖς ἢ γυρ βαδίζει, ἔχει βαδίζει. πορ δὲ τῶ αὐθὰ ἔσθαι λέγει, ὅτι οὕτως πάντα
ἔσται τ' ἔχει, ἐπὶ δὲ ἐν τῶ μετεχέσθαι θεωρῖται. ὁ, τε γδ' λευκός, ἔχει λευκότητα.

καὶ τὸ δὲ πηχυ, τοσούτῳ δὲ μέγεθος. καὶ αὐτὸ τῶν ἄλλων ἄσφαλτος. ἀλλ' ἕκαστον χεῖρ καὶ ὁ
λέγει, καὶ γὰρ τὸ ἀνάγειν αὐτὸ τὸ γένος. τὸ δὲ πρὸς τι, πολλάκις εἴρηται. ὅτι αὐτὸ καθ'
αὐτὸ καὶ μόνον θεωροῦμενον τῆν σχέσιν, ἐν ταῖς ἄλλαις κατηγορίαις ἔχει τὸ εἶναι.
σχέσις γὰρ καὶ εἰς αὐτὴν οὐκ ἔστιν. ὡς ἐν τῆν οὐδ' αὖτ' ἄλλοις, καὶ τὸ πρὸς τι, καὶ τὸ πατήρ καὶ υἱός.
καὶ ἐν τῶν ποιῶν, καὶ τὸ ὁμοίον καὶ ἀνόμοιον. καὶ ἐν τῶν ποσῶν, καὶ τὸ ἴσον καὶ ἀνίσον,
οὕτως καὶ ἐν τῶν ποιῶν καὶ πάσχα, καὶ τὸ τυπὸν καὶ τυπώσιον. καὶ οὐδὲν ἄλλο τὸ ἄλλο
ὑπὸ δύο κατηγορίας εἶναι. καὶ τὰ τε τῆν καθ' ἑαυτὰ ὑπόστασιν, καὶ τῆν πρὸς ἄλλη
λα σχέσιν. μετὰ δὲ τὰς τοιαύτας ἀφαιρέσεις, αὐτὴν τῆν θεωρητικῶν τερα
τε χρολογίαν μετελθὼν οἰάμβλιχος, καὶ περὶ τῶν ποιῶν καὶ πάσχα, ἵνα τε ἔχει καθ'
αὐτὰ ὑπόστασιν, καὶ ὡς σιωπῆσαι πρὸς ἄλληλα, καὶ αὐτὴν ποῖα καὶ ἵνα διατίθει
ἐκάτερον. ὅρα δὲ ἀπὸ τῆν πλάτωνος περὶ τοῦ ποιῶν ἐννοίας. ὅς τ' ἐπινοῖ τ' αἰετοῦ
ὁμόματι δ' ἀφαιρέσει. καὶ ὅτι μὲν τὸ ποιητικὸν αἴτιον τὸ ποιῶν ἐστὶ, πρὸς δὲ ἄλλοις.
πῶς δὲ οὐ χίπτος αἰτίας, ἀλλὰ γὰρ αἰετοῦ ἀπὸ τῆν, οὐδὲν διαφέρει φησὶ τὸ ποιῶν. καὶ
ὅτι κυρίως αἴτιον τὸ ποιῶν ἐστὶν. ὅλα μὲν γὰρ καὶ εἶδος, σωματῖα μὲν ἔστιν, ἀλλ' οὐ καὶ
αἴτια. τὸ δὲ πρὸς αἰετοῦ καὶ τὸ τέλος, οὐ γὰρ ἀπὸ τῆν τελέσματος. προσεχῶς δὲ. ἀλλὰ τῶ
ποιῶν τὸ τὸ ποιῶν ὄντα αἴτια, πρὸς τι αἰετοῦ τὸ γὰρ γρομῆμου κυρίως. τὸ οὖν
ποιῶν αἰετοῦ τὸ μάστιγα αἴτιον. ὡς τε ἀκριβὲς λόγῳ καὶ περὶ τῶν ποιῶν θεωρία, περὶ αἰ
ετοῦ ἔστιν. ὅσα οὖν τὰ αἴτια καὶ ὁποῖα καὶ ὅσα ἔχει διαφέρει τὰς ἰσοῦς, καὶ ἵνα μὲν
αὐτῶν πρὸς τὰ, ἵνα δὲ δεύτερον καὶ ἴτα, πάντα τὰυτα, καὶ αὐτὴν τὸ ποιῶν οἰκείως
μετερεκτέον. πάλιν γοῖν. ἐπεὶ δὲ αἰετοῦ, τῶν ἀσφατῶν αἰετοῦ τῶν ἐνέργειαι, ἢ τοῖς
τῶν καὶ αὐτὰ κεχωρισμῶν, ἢ τῶν ἐν τῶν ἰσομῶν ὑπὸ τῶν, καὶ χωριστῶν τῶν πατρῶς,
ὡς πρὸς αἰετοῦ οὐρανοῦ ἔσ' ἅπαντα τὰ ὑπὸ σελήνην ἵπνομένα. αἰετοῦ, τῆν φῶς καὶ
τοῖς οἰκείως λόγῳ. αἰετοῦ, τῶν μῦθῶν ἔδω, δὴ καὶ καὶ διὰ τῶν ὄλων τὸ ποιῶν, καὶ
ἢ περὶ αὐτοῦ θεωρία. καὶ ἔτερον δὲ διορισμῶν, ἐπεὶ δὲ τῶν ἐνέργειαι, αἰετοῦ, ἔσ' ἅπαντα
βαρῶν καὶ ἀμικρῶν πρὸς πάντα τὰ αὐλα γένη. αἰετοῦ, σύμμικρῶν πρὸς τὰ ἄλλα. αἰετοῦ
καὶ τῶν συμποκῆν ποιῶν τὰ πολυδῶς. αἰετοῦ, ἔσ' ἅπαντα πρὸς τὰ παρῶν ματα
ἐπινοῖσι, ἔσ' ἅπαντα καὶ τὸ ποιῶν ἀρχῆτε καὶ μέσα καὶ τέλη, καὶ πάσας τὰς ριὰς τὰς
διαφορῶν. ἐπεὶ δὲ τῶν ποιῶν τῶν, τὰ μὲν, ἵπνομῶν. τὰ δὲ, ἔδω ποῖα. τὰ δὲ,
τελεσπορῶν. καὶ τοῦτ' τὰ μὲν, ἔσ' ἅπαντα. τὰ δὲ, διακριτικῶν. τὰ δὲ, ἄλλη τῶν ἔσ' ἅπαντα
τὰ ἐν τῶν οὐσι ποιῶν, ἔσ' ἅπαντα καὶ τῶν ἅπαντων ἰσομῶν τὸ ποιῶν κυρίως λεγόμενον. ἔπ
δὲ, τὰ μὲν ἐστὶ φουσκῶν, ὡς τὸ θερμαίνεσθαι. ψύχειν. τὰ δὲ, τεχνικῶν, οἶον, ἰατρῶν.
τεκταίνεσθαι. καὶ τὰ μὲν, περὶ ἀσφατῶν, ὡς τὰ ἐν ταῖς τεχνίσι. τὰ δὲ, ἀπὸ τῶν καὶ ἀκα
τὰ παρῶν, ὡς αὐτὴν τῶν θεῶν ποιῶν καὶ τῶν οὐρανίων. εἰ πρὸς αἰετοῦ οὐρανοῦ ἔστιν.
ἀλλὰ καὶ τῶν εἶναι τῶν ἀπὸ τῶν ἰσομῶν, ὡς πρὸς ὁ ἴλιος τῶν εἶναι φωτίζει. εἴτε τῶν ποιῶν
ποιῶν, ὡς πρὸς ὁ γὰρ ἰσομῶν οὐδ'. εἴτε τῶν λῶν ἰσομῶν, ὡς πρὸς ἢ γὰρ παρῶν ψύχειν. καὶ
τῶν ἅπαντα ἐν τῶν ποιῶν ἔστιν. ἀλλ' οὐδὲ ὅσα ἐν αὐτοῖς ἔστιν ἐνέργειαι καθ' ἑαυτὰ καὶ
πρὸς ἑαυτὰ, ὡς πρὸς τῶν αὐλῶν καὶ χωριστῶν ἰσομῶν. οὐδὲ ὅσα δι' ἑτέρων ἐνέργειαι,

